

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK!

•Devrimci
Kitle
Eylemleri

•Gerçekleri
Çarpıtanlar

•Halkın Denizi
Denizleşen
Halkla
Buluştu

•Son Sözü
Kürt Halkı ve
Türkiye Emekçi
Halkları Söyleyecektir

•ÇEKAL
Yaşasın
1 Mayıs

10 MAYIS 2009 KADIKÖY

DEVRİMCİ KİTLE EYLEMLERİ

Sermaye egemenliğine karşı sürdürülen büyük iç savaş tarihinde ortaya çıkan devrimci kitle eylemleri, tarihin itici gücüdür. Devrimci kitle eylemleri, kitlelerin kendi tarihlerini, kendileri için, yani bilinçli olarak yapmalarının bir ifadesi ve tarihin devrimci bir döneme girmesinin somut olgularındır.

Devrimci kitle eylemlerinin, proletaryanın uzun sınıf mücadelesinde ve sosyalizm tarihinde ortaya çıkmış çok zengin örnekleri vardır. Proletaryanın tarih sahnesine bağımsız olarak çıktığı 19. yüzyıldan bu yana, her sefer bu engin örneklerle yenileri eklendi. Emekçilerin isyanları, iç savaş ve ayaklanmaları devrimci kitle eylemlerinin çeşitli biçimleridir. İçlerinde bazıları dünya tarihi açısından önemli girişimlerdir. Tüm bu eylemlerde emekçi kitleler isteklerini, özlemlerini ve yeni bir toplum kurma hedefini ortaya koymuşlardır. Kitlelerin eylemlerinin devrimci biçimler alması, en ileri düzey olarak devrimde somutlaşır. Proletaryanın toplumsal devrimleri, devrimci kitle eylemlerinin bu mücadeledeki önemini ve rolünü dünyada geniş kitlelere kavratır.

Dünya proletaryasının sınıf mücadelesi tarihinde ortaya çıkan devrimci kitle eylemlerinin bazı örnekleri: Fransa'da 1848 Devrimi'nde Haziran Ayaklanması, Paris Komünü, 1905'teki Rusya emekçilerinin ayaklanması, 1917 Şubat Ayaklanması, 1917 Ekim Devrimi Ayaklanması, Almanya'da 1918 Ayaklanması, Bulgaristan 1923 Ayaklanması, Doğu Avrupa'da 40'lı yılların toplumsal devrimlerine yol açan ayaklanmalar. Sadece bu örneklerle bile bakıldığında, devrimci kitle eylemlerinin eski sistemin yıkılmasında ve yeni bir toplumsal sistemin kurulmasında ne denli önemli bir rol oynadıkları ve tayin edici oldukları açık olarak görülecektir. İçlerinde zafere ulaşamayanlar ve kısa süre yaşayanlar da kendi etkinlikleriyle tarihin değişiminde etkili olmuşlardır. Emekçilerin kurtuluşuna uygun ortam yaratmışlardır. Bütün bu büyük tarihsel girişimler, proleter kitlelerin ve daha geniş olarak da halk kitlelerinin devrimci mücadelede nasıl ileri bir düzeye geldiklerini gösteriyor. Devrimci çağ, geçen yüzyıl kitlelerin devrimci eylemleriyle başladı. Bu yüzyılda, başlamış olan sosyal ayaklanmalar ve sosyal devrimlerle daha ileriye götürülecektir.

Emekçi kitlelerin ilk ayaklanmaları daha

çok nesnel koşulların yol açtığı gelişmeler nedeniyle ve kendiliğinden patlak verirken, yirminci yüzyıldaki kitle ayaklanmaları ve toplumsal devrimler uzun iç savaş olarak, bilinçli ve örgütlü olarak gerçekleşmiştir. Proletaryanın bilimsel bir programa dayanması ve örgütlü hareket etmesi, başarıya ulaşmasının nedenini açıklıyor. Başarıya ulaşması aynı zamanda, önceki devrimci kitle eylemlerinden ders çıkarması ve onlardan yararlanmasında yatıyor. Mücadelede ileri bir nitelik yakaladığı ve nitelik harekette etkili konumunda olduğundan; nitelik, niceliğin içinde kaybolmamıştır. Hareketin bilinçli ve örgütlü devrimci niteliği, sürece bilinçli müdahalesini getirmiştir. Kitlelerin kendiliğinden gelme eylemleri her devrimde ortaya çıkmıştır, ancak devrimler, geçen yüzyılda bilinçli ve örgütlü bir öncülükle zafere götürülmüştür. Proletaryanın sınıf savaşımı günümüzde çok daha ileri bir düzeye sahiptir.

Türkiye ve Kürdistan'da devrimci kitle eylemleri, yukarıda verdiğimiz örneklerin düzeyine, yani merkezi ayaklanma düzeyine çıkmadıysa da, daha alt düzeyde zengin biçimleri görülmüştür. Bizde devrimci kitle eylemleri en üst düzeyine çıkmamıştır, fakat on yıllarca süren mücadele içersinde çok yaygın ve sık olarak kendini göstermiştir. Kitle eylemlerinin yaygınlığı günümüzün bir özelliğidir. Diğer bir özellik ise eylem biçimlerinin çeşitliliğidir. Kitle eylemlerinin yalnızca belirli çeşitlerinden söz edilemez. Mücadele biçimlerinin böyle çeşitlilik ve zenginlik göstermesi, devrimin kitle temelini ve derinliğini gösterdiği gibi; mücadelenin her koşulunu karşıladığı için başarıya ulaşmasının olanaklarını da vermektedir. Bizde devrimci kitle eylemleri uzun iç savaş biçiminde sürüyor. Yılları alan böylesine şiddetli ve yoğun bir mücadeleden geçen kitleler, hareketi daha ileri düzeylere çıkarma, mücadelenin yeni aşamalarına varma yeteneği ve kararlılığını göstermişlerdir. Devrimci girişimleriyle ileri bir tarihsel bir hareket başlatmışlardır.

Devrim bu topraklarda kaçınılmaz ve zorunlu olarak gerçekleşecektir. Nesnel ve politik ortamın uzlaşmaz çelişkilerle evrimlenen durumu zorunlu olarak devrimi gündeme getirmiştir. Emekçi halk kitlelerinin bir devrim dışında çözülemeyecek olan köklü sorunları, artan hayat pahalılığı, durmadan derinleşen yaşam koşullarındaki sefalet bir devrimi dayatmıştır. Mücadelenin devamlı boyutlanması, devrimci bir içerik kazanması, yeni yeni kitleleri kendisine çekmesi, çelişkilerin çözümünün yalnızca devrimle olacağını gösteriyor.

Kitlelerin günlük yaşamdaki çelişkileri, toplumsal sorunları ve mutsuzlukları kapitalist ekonomiden kaynaklanıyor. Sermayenin büyümesiyle birlikte, kitlelerin, günlük yaşamda karşılaştıkları çelişkiler ve sorunlar gitgide derinleşir, sınıflar arası uçurum biraz daha büyür ve tüm bu gelişme o noktaya doğru ilerler ki, karşıtların birliğine dayanan bu toplum, sonunda havaya uçar. Devrimi tek çözüm haline getiren bu gelişmelerdir. Kapitalist toplum kendi çelişkilerini çözemez. Çözüm dediği şey ise, daha büyük sorunlara yol açmaktan başka bir işe yaramaz. Çelişkileri, kapitalist ekonomik yapıdan ileri geldiği için, bu ekonominin yıkılmasıyla çözülebilir. Tekellerin egemenliğine son verecek olan devrim, giderek tüm kapitalist ekonominin temellerine yönelecektir.

Devrimci mücadele bir grup insanın mücadelesinden çıkıp geniş kitlelerin mücadelesi olmuşsa, sermaye egemenliğini devirecek bir ortam doğmuş demektir. Hareket artık devrim yapacak bir noktaya girmiş demektir. Kitlelerin mücadelesinin devrimci biçim alması, yıkılacak olan burjuva egemenliğin yerine neyin konulacağı sorununu hareketin önüne koymaktadır. Dolayısıyla iktidar sorunu, devrimci kitle hareketiyle birlikte öne çıkar ve temel önem kazanır. Sınıf mücadelesinin seyri içinde önümüze çıkan iktidar sorunundan kaçınanlar, ya da bu sorunu geleceğin sorunu olarak görenler, devrimin görevlerinden kaçmış olacaklardır. Devrimci görevlerini yerine getirmeyenler ise devrimin gelişimi tarafından bir kenara itilirler.

Tekelci sermayeyi ve faşist devleti yıkmaya yönelik devrimci mücadele, verilen mücadelenin sonucu olarak durmadan büyüyor. Devrimin bu durdurulamayan büyümesidir ki tekelci burjuvazinin saldırılarını ve baskısını en üst düzeye çıkarmasını getirmiştir. Fakat saldırılar, halk kitlelerinin devrimci mücadelelerini hızlandırmalarından başka bir sonuca yol açmıyor. Son dönemde Leninistlere yönelik artan saldırılar, devrimin büyümesinin burjuvazide yarattığı korkudan başka bir şey değildir. Arka arkaya ve çeşitli biçimlerde sürdürülen saldırılardan amaç, devrimin büyümesini durdurmak, devrimci öncünün varlığında başarıya ulaşmasını engellemektir. Egemenlerin bu ve başka saldırıları da sonuç vermez. Devrim kapitalizmin kendi gelişimi tarafından gündeme getirilmiştir. Ve burjuvazinin her ekonomik ve politik adımında biraz daha büyümektedir. Kaldı ki devrimci güçler her baskıdan geçtiler. Onlar, devrimi her koşulda ileriye götürecek devrimci nitelik ve karakter sağlamlığına sahiptir.

İşçi sınıfının ve Kürt halkının ısrarlı, dinamik, canlı devrimci mücadelesi, devrimci hareketin uzun savaşımında edindiği kararlı karakter, hiç eksilmeyen devrimcilik ateşi, ya da ateşli devrimciliği ve doğmuş olan devrimci ortam; devrimin başarıya ulaşmasının bütün koşullarını bize veriyor. Devrimimizin başarıya ulaşması, başka devrimleri tetikleyecek; devrimlerin zincirleme etkisiyle, dünya devrimi hızlanacaktır.

C.DAĞLI

GERÇEKLERİ ÇARPITANLAR

Tarihi yaratanlarla tarihi yorumlayanlar arasındaki paradoks, Taksim'deki 1 Mayıs eylemleri etrafında bir kere daha kendini gösterdi. Taksim'de 1 Mayıs'ı yorumlayanlar, 1 Mayıs Alanı'nda 15 yıl boyunca yapılan devrimci eylemleri ya yok sayarak ya da çarpıtarak yeniden yazmaya kalkışıyorlar. 91'den sonra her 1 Mayıs'ta eylemleriyle polis-asker işgalindeki Taksim'i ele geçirenler Leninistlerdir, ama bu süre içerisindeki 1 Mayıs eylemlerini çarpıtarak yorumlayanlar 15 yıl boyunca Taksim'e hiç uğramayanlardır. Şimdi aynı çevreler, güneşi balçıkla sıvamaya kalkışıyor. Gerçeklerin üstü örtülerek, gerçeklerin kendisi yok sayılmaz. Gerçekleri, kendi gerçekliğini, kendisine karşı çıkan ya da onu görmezlikten gelenlere bile kabul ettirir.

Bu çevreler Taksim'de 1 Mayıs söz konusu olduğunda tarihi neden çarpıtmak isterler?

Bunun temel nedeni, en güç koşullar altında, polis saldırıları, faşist devlet terörü altında her 1 Mayıs'ta büyük bir kararlılık, cesaret ve sınıf bilinciyle Taksim'i ele geçiren Leninistlerin işçi sınıfı ve geniş emekçi kitleler üzerinde yarattığı devrimci, dönüştürücü etkiyi kırmaktır. Burjuvazi, etkimizi kırmak için saldırı ve karalama kampanyalarına başvururken, oportünist ve reformist çevreler ise önce onu yok sayarak, şimdi de tarihi gerçekleri alt-üst ederek, bu etkinin kitleler üzerinde yarattığı derin izleri silmeye çalışıyorlar. Tarihi gerçekleri çarpıtmak için, bütün uzlaşmacı çevreler bir koro halinde hareket ediyor. Toplumsal olguları bulanık göstermek, burjuvazinin olduğu gibi küçük burjuvazinin de işine geliyor. Çünkü sınıflar mücadelesi gerçeği ve toplumsal olgular, yaşamın tüm gerçekleri onlara karşı sürüyor. Devrimci proletarya hareketi toplumsal gerçekleri bütün somutluğu içinde ele alır. Gerçekler bizden yanadır.

Uzun yıllar boyunca Taksim'de 1 Mayıs eylemlerini eleştirenler ya da onu görmezlikten gelenler şimdi Taksim'de 1 Mayıs gerçeğiyle yüz yüze geliyorlar. Madem ki Taksim'de 1 Mayıs'ın neden önemli olduğu açıklanacak, bunu yapanlardan dürüstlük beklenirdi. Kendi hatalarını açık yüreklilikle ortaya koymaları gerekirdi. Bizdeki 1 Mayıs tarihinin tutarlı bir açıklamasının yapılması yoluna gidilmesi beklenirdi. Fakat böyle bir şey yapılmadı, kendi ilkesizliklerinin, tutarsızlıklarının, uzlaşmacılıklarının üstünü örtmek için, tarihi gerçeklerin üstüne çizgi çekilmesi yoluna gidildi. Bu duruma düşenler, yaptıkları çarpıtmalarla kendilerini kitlelerin gözünde zor duruma düşürmüştür, güvensizlik yaratmıştır. Bu öznelci çevrelerin tarihi gerçekleri açıklama yöntemleri hiçbir şekilde güven vermemektedir.

Peki, 15 yıl boyunca Taksim'de 1 Mayıs eylemini yapanların, Leninistlerin emekçi halk kitlelerinin üzerinde yarattığı devrimci etkiyi kendi öznellikleriyle, çarpık tarihi yorumlarınızla silebilir misiniz?

Tarihi gerçekleri istediğiniz gibi gösteremezsiniz. Halk kitleleri bu konudaki bütün gerçekleri gayet iyi biliyor. Her yıl 1 Mayıs'ta kimin ne yaptığını, kimin Taksim'e gittiğini, kimin oradan kaçtığını gördü, yaşad, biliyor. Leninistler, hangi kente gitseler, hangi sınıf bilinçli işçi, sendikacı, aydınlı karşılaşırsalar kimin 1 Mayıs'ta Taksim'e gittiğini, kimin oradan uzak kaldığını bütün dürüstlükleriyle açık ve net olarak söylediklerine tanık oluyor. İnsanları aldatamazsınız. Onların olayları, süreçleri, durumları değerlendirme kapasiteleri ve süzgeçten geçirme yetenekleri vardır. Her toplumsal sorunu kendi kolektif düşünce süzgecinden geçirecek durumdadır. Onlar 1 Mayıs'la ilgili yaptığımız değerlendirmeleri ciddiye almayacak kadar deneyime, politik olgunluğa sahiptir.

80 sonlarından bugüne kadar 1 Mayıs Taksim gerçeği doğru bir şekilde nasıl açıklanabilir?

80 sonlarında önce kapalı salon toplantılarıyla yapılmaya çalışılan 1

Mayıs etkinliği, devrimci kitlelerin müdahalesi ve çabasıyla salonlara sıkıştırılmaktan kurtarılmış ve sokaklara taşınmıştır. Daha sonraki 1 Mayıs eylemleri devrimci kitlelerin büyük kararlılığıyla Taksim'de sürmüştür. 1988'den başlayarak faşist devletin bütün saldırılarına, yasaklamalarına, baskılarına, soruşturmalarına ve katliamlara rağmen, 1 Mayıs'ta Taksim'e çıkmıştır. 91'den sonra ise tam bir yol ayrımı yaşandı. O günden, tekrar birlikte çıktığı 2007'ye kadar, yalnızca Leninistler Taksim'e çıkmışlardır. Bu tartışma götürmez tarihi bir gerçektir. Ama 1 Mayıs'ta başka bir tutum takınanlar da vardı. Onların tutumunu da ortaya koymak gerekiyor. Leninistler ısrarlı bir şekilde her yıl Taksim'i ele geçirirken, bütün oportünist hareketler, reformistler, burjuva sendikalar hep birlikte, tam bir blok halinde davranarak yalnızca devletin gösterdiği yere gittiler. Bugün, Taksim'deki 1 Mayıs'ın büyük önemi üzerinde duran, uzlaşmacı küçük burjuva çevreler 15 yıl boyunca icazetli 1 Mayıs'ı tercih ettiler. Bugün Taksim'i savunmakla, Taksim'e yönelmekle, yıllarca bu konuda savundukları görüşlerin iflasını ilan etmiş oldular. Bugün DİSK Başkanı'nın Türkiye'de 1 Mayıs dışında 1 Mayıs kutlaması karşısında söylediği "Taksim dışında 1 Mayıs katlamasının hiçbir anlamı yoktur" sözleri, 15 yıllık bir gerçeğin de itirafıdır. Bu demektir ki, o güne kadar yalnızca Taksim'de 1 Mayıs eylemleri yapanların eylemleri 1 Mayıs'ın proleter sınıfsal anlamına uygun yapılmıştır. O yıllar boyunca İstanbul'da iki tane 1 Mayıs vardı: Biri Taksim'deki devrimci kıvılcık 1 Mayıs, yani anlamlı 1 Mayıs; diğeri ise devletle, burjuvaziyle uzlaşma içinde yapılan reformist ve sarı 1 Mayıs. Gerçekte ise işçi sınıfının özlemlerini, hedeflerini, sınıf bilincini ve sınıf öfkesini temsil eden 1 Mayıs, Taksim'deki 1 Mayıs'tır.

1 Mayıs'ı Taksim dışında kutlayanlar, kendilerinin sistemle yapmış olduğu uzlaşmaya geniş kitleleri dahil etmeye çalıştılar. Tüm bu uzlaşmanın hedefleri açıktır: Devrimci kitleleri düzen sınırları içerisinde hapsedmek, onların sömürü ve baskı toplumunun çerçevesini kırmalarının önüne geçmek ve sonuçta sömürücü güçlere bir nefes aldırmak olmuştur. Halbuki tüm bu dönem boyunca sınıf mücadelesi, en yüksek biçim olan iç savaş biçimini almıştır. Devrimci durum bütün belirtileriyle sürekli olgunlaşmaktaydı. Burjuvazi ve faşist devlet, kent merkezlerinde ve Kürdistan'da saldırılarını, baskılarını en üst düzeye çıkarmış ve yaygın bir şekilde katliamlara yönelmiştir. Çatışmalar günbe gün daha şiddetlenmiş ve boyutlanmıştır. Böylesine devrimci bir ortamda işçi sınıfının ve halk kitlelerinin öncülerinin yapması gereken, devrimci mücadeleyi her alanda en yüksek biçimlerine, ayaklanmaya ve devrime vardırmasıdır. Fakat uzlaşmacı küçük-burjuva önderlik daha ileri gitmeleri için kitleleri yüreklendireceğine, tam tersine ileri giden kitleleri geri çekmeye çalışmıştır. Bütün bu süreç boyunca küçük-burjuva hareketin koşulların ve kitlelerin gerisinde kaldığı gün gibi ortadadır.

Bu koşullarda 1 Mayıs'a nasıl hazırlanmak gerekiyordu?

1 Mayıs'ta Taksim'e çıkmanın devrimci anlamı, halk kitlelerini buldukları noktadan daha ileri götürmek, onları sermayeye ve faşizme boyun eğmeden büyük bir kararlılık ve cesaretle devrime hazırlamaktır. Leninistlerin uzun yıllar boyunca "Taksim'de 1 Mayıs İsyandır, Ayaklanmadır, Devrimdir" biçiminde ortaya koydukları sloganlar, tam da kitleleri devrime hazırlamaya yöneliktir. Ve yalnızca 1 Mayıs'ın Taksim'de yapılması, egemen güçlerin kitlelere yönelik saldırılarına ve insanın tüylerini diken diken eden katliamlarına verilecek en devrimci yanıt olabilirdi. Faşist devlet katliamlarına verilmiş en devrimci yanıt, 1 Mayıs'ta Taksim'e çıkarak Leninistler vermişlerdir. Leninistlerin eylemleri devrimci niteliğe sahip olduğu için, geniş kitleler içerisinde yankı bulmuştur. 1 Mayıs'ta Taksim dışında devletin uygun gördüğü yerde gösteri yapanlar ise, kitle üzerinde hiçbir etki yaratmamıştır.

Bugün, ilk bakışta, oportünist ve reformist çevreler hararetle bir şekilde 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanması gerektiğini savunmaktalar, gerçekte ise, sendikalar Taksim'e yöneldiği için onların ardına takılarak Taksim yolunu tutmuşlardır. Onlar sendikalara öncülük edeceğine sendikalar onlara öncülük etmiştir. Gerçekte durumları bu, ama lafla bunun üstünü örtmeye kalkıyorlar. Yayınlarında ve gittikleri yerlerde Taksim'e çıkışı kendilerine maletmeleri karşısında devrimci halk kitleleri onların gerçek durumlarını yüzlerine vurmaya devam edecektir.

Taksim, işçi sınıfı ve öncüsü Leninistler tarafından kazanılmıştır. □

ÇUKURUN DİBİ VAR MI?

Halk arasında meşhur bir deyim vardır: “Kurt dumanlı havayı sever” derler. Mustafa Yalçınar’ın Günlük gazetesinde 13 Nisan 2009 tarihinde yayınlanan, “Tamam mı, Devam mı?” başlıklı yazısını okurken aklımıza bu deyim geldi.

EMEP yöneticilerinden M.Yalçınar’ın Günlük gazetesindeki köşesinin adı: “Aşağıdan Bakış” Bunun yazının içeriğiyle ne kadar uygun bir ad olduğunu ortaya koymaya çalışacağız.

M.Yalçınar’ın yazısı bir polemik yazısı diyebiliriz. Polemik yazıları daha çok “sol”un kendi içinde yaptığı tartışmaları konu edinir, ama M. Yalçınar bu yazısında “sol”la tartışmıyor. O, bunu tartışmak için kendisine devleti, daha doğrusu kendi mantığına göre devlet içinde varolan Kürt halkına karşı savaşın sürmesinden yana kesimleri seçmiş. M.Yalçınar, garip bir ironiyle “kapıp da kaçma hevesinde olanlar” diyerek bu kesimleri hedef alıyor. Yazının bütününe baktığımızda ise asıl olarak bir şeyleri kapıp kaçma hevesinde olanın kendisi olduğu anlaşılıyor. Buna daha sonra geleceğiz.

M.Yalçınar, son dönemde revaçta olan tartışmalara kendi “baktığı” yerden katılıyor. Bunu yaparken, kendisinin ve içinde bulunduğu çevrenin gerçek niyetlerini açıkça ortaya koymuyor; ama güya Talabani ve Barzani’ye vurarak akıl yürütüyor. Son dönemde yaptıkları açıklamalar ve attıkları adımlarla Kürt halkının gözünde işbirlikçi konumları daha fazla pekişmiş olan bu burjuvaları geçerken eleştirmek suretiyle, Kürt halkının sempatisini toplamaya çalışan M.Yalçınar’ın önerdiği çözümün nasıl bunlarla örtüştüğünü göreceğiz.

M.Yalçınar, “hala tamam değil mi?” diye soruyor. Kime soruyor diyeceksiniz, aslında devlete soruyor görünüyor ama, savaşan iki tarafa da soruyor. Bunu hiç dile getirmiyor ama bu sorunun muhataplarından biri de Ulusal Kurtuluş Hareketidir. Deyim yerindeyse M.Yalçınar, “iş tatlıya bağlama”ya çalışıyor. Reformistliğinin bir gereği olarak, tüm savaşlarda kan ve gözyaşından başka bir şey görmeyen bir dar kafalılıkla, bir an önce savaşın bitmesini istiyor. Bunun için arabuluculuğa soyunuyor. Aslında çok “barışçıl” duygu ve düşüncelerle giriştiği sanılan bu çabanın altında, kopkoyu bir reformizm sırtlıyor. M.Yalçınar kelimenin gerçek anlamıyla burjuvazinin akıldaneliğini yapıyor. Ve fevran halinde “nedendir... olmayanda ısrar nedendir?” diye soruyor. Anlaşılan M.Yalçınar’ı Kürt halkının özgürlük savaşımı fazlasıyla bunaltmıştır. Soruyu doğrudan Kürt halkına sormamıyor, savaşın karşı cephesindekilere sormak suretiyle “politika” yapıyor, ama tam bir burjuva politikası. O ve onun gibilerinin istediği çatışmaların olmadığı, her şeyin sütlüman olduğu, kendisinin de rahatlamış olacağı bir ortamdır. Devrim mi? Bir sınıfın otoritesini bir başka sınıfa zorla kabul ettirmesi mi? Neden olmasın; bir ara devlete akıl öğretmekten fırsat bulursa eli değerse ona da gelecektir elbette! Ne de olsa devrim için söylenecek büyük sözler ambarında M.Yalçınar’ın stokunda hala bir şeyler vardır!

M.Yalçınar TC devletini yönetenlere seslenirken, “ABD emperyalizmine inanılmayacağı hala öğrenilememiş demek” diyor. Burası ince bir nokta, okuyucumuz lütfen dikkat etsin. M.Yalçınar, bunu birkaç Obahama hayranı solcu bozuntusuna söylemiyor. Niye söylüyor? Güya onların, kendisinin varsaydığı, “milli duyguları”ni okşamak için söylüyor. M.Yalçınar, hala onların ABD karşıtı olabilecekleri umudunu taşıyor. Bu da aslında onun ve çevresinin sahip olduğu gizli Kemalist düşüncelerin açığa vurulmasından başka bir şey değildir. M. Yalçınar TC ordusuna deyim yerindeyse “titre ve kendine gel” diyor.

Sonra M.Yalçınar, akıl vermeyi sürdürüyor “hala kolaylıkla na-

sil birkaç silahlıyı imha ederim diye hesap tutulması mantıklı mı?” diye soruyor. Sorusunun muhatapları nasıl cevap verirler bilinmez ama şurası kesin, soruyu soran kesinlikle “mantıklı” olanı devlete öğretme telaşına düşmüş durumda. Devam ediyor. “Kendi Kürdümüzü oturup anlamak neden mantıksız olsun”. Muhtemelen M.Yalçınar, ikna çabalarının bir sonuç vermeyeceğini düşünüyor ve düşüncelerinin “mantıksız” bulunacağına inanıyor. Yine de ısrarından vazgeçmiyor. Anlaşıyor ki, hiç değilse, pratikte atılacak kimi adımlarla, onun içinde yanan umudu söndürmemelerini istiyor. Devam ediyor, “Barzani ve Talabani ile anlaşacağımıza Amerikanın hükmü altında (cümle düşüklüğü yazarın kendisinden kaynaklanıyor- bn), oturup Öcalan’la konuşamaz mısınız? Önceden konuşmuşsunuz da, olmaz değil yani... Yapmışsınız birkaç kez. Şimdi sonuçsuz kalacağı deneye kanıtlanarak operasyonlara yeniden başlamak yerine, üstelik Erbakan deneyi de varken, Öcalan’ı ‘cezasını evinde infaz’ yoluyla çıkarıp İmralı’dan oturup konuşsanız çözülecekken sorun, neden bu kapıp kaçma telaşı. Olmuyor... olmuyor. Ama Ertuğrul Özkök ve başkalarının da dediği gibi bir imkan var. ‘Tamam’ diyebilmekten başka çare görülüyor. Bundan kimse küçülmez”... Bu uzun alıntı için okurlarımızdan özür dileriz, ama bir reformistin mantık silsilesinin, ufkunun nerelere kadar uzandığının görülmesi açısından bu alıntıyı yapmak zorundaydık. Alıntının kendisi, yazının başında öne sürdüğümüz, köşenin adıyla yazının içeriğinin ne kadar birbirine uyduğunu göstermeye yetiyor. Burjuvazinin akıldanelerinin nasıl küçüldüğünü görmek açısından tarihi bir ibret belgesi olarak saklanması gerekiyor bu satırların.

Org. İ.Başbuğ’un Harp Akademileri yıllık değerlendirme konuşmasında vurguladığı konular, M.Yalçınar’e bir cevap oldu mu bilemiyoruz, ama sükut-u hayale uğramış olması muhtemeldir. Yine de ihtiyatlı olmakta fayda var. Çünkü İ.Başbuğ’un konuşması bazılarını umutlandırmış görünüyor. Belki de M.Yalçınar de bunlardan biridir. “İşte şimdi mantıklı konuşmaya başladınız” diyebilir. Ve hatta bunun mucip sebebinin kendi yazısı olduğunu dahi düşünebilir!

Peki İ.Başbuğ’un açıklamalarında “yeni” olan bir şey var mı? Birkaç gün sonra Genelkurmay’ın resmi sitesinde yapılan açıklama okunursa, devlet mantığının nasıl çalıştığı daha iyi anlaşılabilir. Gül’ün uçağta gazetecilere söylediği “Kürdistan” çözümünü bir gün sonra yalanlaması gibi İ. Başbuğda konuşmasında söylediği “Türkiye halkı” sözünün “Türkiyelilik” şeklinde anlaşılamayacağını orada asıl kurgu yapılanın “Türk milleti” olduğunu söyleyerek, M.Yalçınar gibileri hayal kırıklığına uğratmıştır.

Elbette ne Gül’ün söyledikleri ne de İ.Başbuğ’un söyledikleri basit birer dil sürçmesi değildir. Devlet, ulusal kurtuluş hareketini tasfiye edebilmek için askeri yöntemleri olduğu kadar politik çevirme yöntemlerini de kullanmaktadır. Son dönemde DTP’ye yönelik yapılan baskınlar ve tutuklamalar, Kürdistan’da yapılan operasyonlar ise devletin muhataplarını kendi istediği çizgide bir “çözüm”e zorlama arayışındır. Kolunu kanadını kırdıkları Ulusal Kurtuluş Hareketini daha hızlı bir şekilde tasfiye sürecine sokacaklarını düşünüyorlar. Bunun arkasından neyin geleceğini hep beraber yaşayarak göreceğiz.

Peki bu koşullarda reformistler için hala bir umut kalıyor mu? Aşağıdan bakılınca kuyunun ağzı nasıl görünüyor bilemiyoruz; ama şurası kesin devlete akıldaneliğine soyunanlar, devrim mücadelesinin gelişimiyle düştükleri çukurun daha dibine batmaktan kurtulamayacaklardır.

O zaman kapıp kaçacakları bir şey de kalmayacaktır.□

KARŞIYAKA MEZARLIĞI'NDA DENİZLEŞEN HALKLA

6 Mayıs 2009... Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın yoldaşları olarak, idamlarının 37. yıldönümünde yine mezarları başındaydık. Sabah 06.00 sularında Karşıyaka Mezarlığı'nda toplanmaya başladık. Saat 08.00 olduğunda ise, "Denizleşenlerimizle Yürüyoruz, Mücadele Birliği Platformu" pankartımızı açtık ve "Devrimci İşçi Komiteleri", "Devrimci Öğrenci Birliği" pankartlarımız, Deniz Gezmiş'li kızıl bayraklarımız, Denizlerin son sözleri ve posterleriyle Mezarlığın etrafını donatmıştık. İzmir, Adana, Mersin, Antep ve İstanbul'dan gelen Denizlerin yoldaşları olarak, yine Deniz Gezmiş'li kızıl tişörtleriyle mezarlıkta yerlerimizi almıştık.

Sloganlar ve marşlarla anma saatimizi beklerken, saat 09.00'da "Deniz Yusuf İnan, Savaşa Devam" pankartını açarak gelen Ankara Devrimci Öğrenci Birliği'ni karşıladık. Anma saatimiz gelene kadar sık sık "Deniz Yusuf İnan, Savaşa Devam", "İdamlar Bizi Yıldırılmaz", "Denizlerin Yolunda Leninist Safalara", "Denizlerin Yolunda DÖB Saflarına", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Herşey Emegün Olacak", "Halkın Denizi Denizleşen Halkla Yürüyor İktidara" sloganları attık. Ayışığı Müzik Topluluğu ile birlikte marşlar söyledik, şiirler okuduk. İzmir Ayışığı Sanat Merkezi'nden bir arkadaşımız Nazım Hikmet'in şiirlerinin derlemesiyle oluşmuş bir dans gösterimi sundu.

Saat 11.00 civarında anmamıza başladık. Denizler ve ölümsüzleşen devrim savaşçıları için yapılan saygı duruşunun ardından Taksim, Adana, Antep ve İzmir Ayışığı Sanat Mer-

kezleri, Devrimci İşçi Komiteleri, Devrimci Öğrenci Birliği, Devrimci Emekçi Komiteleri ve Mücadele Birliği Platformu adına yapılan kısa konuşmaların ardından Ayışığı Müzik Grubu da bize şarkı ve Marşlar söyledi. "Şarkışla", "Aş-kolsun Sana Çocuk", "Cüretine Birnselam" ve "Çav Bella" hep bir ağızdan söylendi.

Bu süre boyunca, gerek görselliğimiz, gerek coşkimuz ve Denizleri sahiplenişimiz, Karşıyaka Me-

zarlığı'na Denizleri ziyarete gelmiş olan herkesin ilgisini çekiyordu. Gençler, öğrenciler çoktan içimize karışmış DÖB'lü öğrencilerle sohbet ediyorlardı. Bu sırada Anma için gelen Ankaralı kitle örgütleri, anmamızın bitmesini bekliyordu. Biz de siper yoldaşlarımız ve devrimimizin önderleri Mahir Çayan, Ulaş Bardakçı ve yoldaşımız Niyazi Yıldızhan'ın mezarlarına da gittik anmak için. Ve 2 Temmuz'da Sivas'ta katledilen aydın ve sanatçılarımızı ziyaret etmeden geçmedik.

Sonra tekrar Deniz'lerin mezarlarının olduğu sokak girişine gittik ve pankartlarımızı orada da açarak hem gelen kitleyi karşıladık, hem de saat 14.00'e kadar marşlarımızı söyledik, sloganlarımızı attık ve oraya Denizleri anmaya gelen insanlarla tanıştık, sohbet ettik. Ardından geldiğimiz disiplin içinde, pankartlarımız, bayraklarımız ve sloganlarımızla Karşıyaka Mezarlığı'ndan ayrıldık.

**HALKIN DENİZİ DENİZLEŞEN HALKLA
YÜRÜYOR İKTİDARA!
DENİZ YUSUF İNAN SAVAŞA DEVAM!**

HALKIN DENİZİ DENİZLEŞEN HALKLA KADIKÖY'DE BULUŞTU

10 Mayıs Pazar günü, Kadıköy Meydanı'nda Denizleri anmak için hazırlandığımız "Halkın Denizi Denizleşen Halkla Buluşuyor" mitingimize, "Suçu ve Suçlu-yu Övmek" fiilini içerdiği için İstanbul Valiliği ve Emniyet Müdürlüğü tarafından izin verilmemişti. Bizler de, Denizleri anmak ve bu tutumu protesto etmek için aynı gün ve saatte bir basın açıklaması düzenledik.

10 Mayıs günü saat 13.00 civarı Kadıköy İskele Meydanı'nda "Denizleşenlerimizle Yürüyoruz, Mücadele Birliği Platformu", "Halkın Denizi Denizleşen Halkla, Ayışığı Sanat Merkezi", "Denizlerin Yolunda DÖB Saflarına, Devrimci Öğrenci Birliği", "Denizleri Anmak Demek, Devrim Ve Sosyalizm Mücadelesini Yükseltmek Demektir, DÖB", "Yaşasın Kürt Türk Halklarının Mücadele Birliği, Devrimci İşçi Komiteleri" pankartlarımız ve Kızıl bayraklarımız, tişörtlerimizle toplandık.

Sunumu yapan arkadaşımızın bir şiiriyle başladı eylemimiz ve "Bir gün akacağım Denizlere selam olsun" dedik. Arkasından söz alan Devrimci Öğrenci Birliği, "Bugün burada Marksizmi ve Leninizmi rehber edinmiş, en ileri sınıf bilincine sahip devrimci öğrencilerin birliği olarak yaşadığımız Devrimci Öğrenci Birliği'nin kurucuları olan önder yoldaşlarımızı anmak için toplanmış bulunuyoruz" dediler ve "Deniz olmak demek, devrim ve sosyalizm mücadelesini yükseltmek demektir. Deniz olmak, Denizler gibi savaşmak demektir" diyerek bitirdiler. Sık

sık attığımız "Deniz Yusuf İnan Savaşına Devam", "Halkın Denizi Denizleşen Halkla Yürüyor İktidara", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği" sloganlarının ardından Ayışığı Müzik Topluluğu gelerek şarkı ve marşlarıyla bizi coşturdu. Ve ardından şair dostumuz Eşref Yılmaz gelerek bize şiirlerini okudu. Son olarak Mücadele Birliği Platformu adına gelen arkadaşımız önce saygı duruşuna davet etti ve sonrasında açıklama metnini okudu.

"Baskılar engellemeler bizi durdurmak şöyle dursun haklı mücadelemize ivme katar. Biz doğru olanı yaptığımızı biliyoruz. Denizlerin yolunda yürümeye devam edeceğiz. Hiçbir güç Halkın Denizi Denizleşen Halkla buluşturmamıza engel olamaz. Denizlerin mücadelesine bayrağı Leninistlerin ellerinde daha yükseklerde dalgalandıkça bu mücadele sürecek. (...)Bugün Denizlerin mücadele yöntemleri işçi ve emekçiler tarafından daha fazla benimsenip pratiğe dönüşüyor. Halkların mücadelesi yükseliyor ve Denizlere akıyor. Geçmiş olmayanın geleceği de olmaz. Bizimse Denizler gibi gurur verici bir geçmişimiz var. Denizler bizim yüz akımız, onurumuzdur... Denizlerin yükseldiği devrim ve sosyalizmin kızıl bayrağını burjuvazinin burçlarına dikene dek mücadelemiz sürecek. Zafere kadar daima!" Denildikten sonra basın açıklaması, mitinge izin verilmemesinin hukuksal boyutu ile ilgili 12 Mayıs Salı günü İHD'de yapacağımız basın açıklamasına yapılan çağrıyla son buldu. □

DENİZLER’İ ANMAK “SUÇ” İSE “SUÇLUYUZ”

Ayışığı Sanat Merkezi olarak, 2005’ten bu yana Denizler’i anmak için çok çeşitli etkinlikler düzenledik. Ancak son 3 senedir, 6 Mayıs’ta Denizler’i anmak için Kadıköy Meydanı’nda yapmak istediğimiz mitinglere izin verilmiyor. Bununla ilgili, 12 Mayıs Salı günü, İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi’nde bir basın açıklaması düzenledik. İlk önce sözü alan İHD’li avukatlardan Eren Keskin, bu yaşanan olayın, Türkiye devletinin bir hukuk devleti olmadığını ortaya serdiğini söyleyerek başladı sözüne. Ayışığı Sanat Merkezi’nin düzenlediği 6 Mayıs etkinliklerine daha önce de destek verdiklerini belirtti. Daha sonra, bu uygulamanın hukuksuzluğuna dikkat çekti; “Denizleri idam etmekle onların düşüncelerini öldüremeyen devlet, onları hala suçlu olarak görmeye devam ediyor. Toplu gösteri, yürüyüş yasasına göre, önceden haber vermeksizin sadece bildirimde bulunarak, ki bu Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ile uygun hale de getirilmiştir, izin bile almadan, sadece bildirimde bulunarak barışçıl gösteriler düzenlenebilir. Devletin, gerek kendi yasalarına, gerekse imzaladığı uluslararası sözleşmelere uymadığı bu olayda da açıkça görülmekte. Demek ki Deniz Gezmiş ve temsil ettiği fikirlerden hala korkuluyor. Bizler de bunu protesto ediyoruz ve arkadaşlarımızın yanında olacağız, diyoruz” diyerek bitirdi ve ardından Tertip Komitesi adına basın açıklaması okundu.

Yapılan basın açıklamasında, hakkında yüzlerce kitap yazılan, filmler, diziler çekilen, anmalar, etkinlikler düzenlenen Denizler için, daha önce de 2005 6 Mayıs’ında İstanbul Harbiye Açık Hava Sahnesi’nde, 2006 6 Mayıs’ında Ankara Sıhhiye Meydanı’nda ve Antep Yüzüncü Yıl Parkı’nda etkinlikler düzenlendiğini ve buna valilikler tarafından izin verildi aktarıldı öncelikle. Ve “Yıllardır Halkın Denizi Denizleşen Halkla adıyla miting, anma etkinlikleri vb çalışmalarımıza yüzlerce aydın, sanatçı, yazar, avukat; onlarca sendika, çeşitli kurum ve kuruluşlar destek verdi, imzacı oldu. İmzalar birçok gazetede ilan olarak yayımlandı.

Tüm bu örneklerle rağmen, 3 yıldır Denizler için yapmak istediğimiz miting İstanbul Valiliği tarafından bir anda ‘Suçu ve suçluyu övmek’ olarak görülmeye başlandı. Bu yasaklama kararının nasıl da keyfi bir biçimde verildiği, De-

nizler için dört bir yanda yapılan yürüyüşlerden anmalardan da belli... Peki, neden adlarına kitaplar yazılmış, filmler çekilmiş, türküler söylenmiş Denizlerin 2007–2008–2009 yıllarında ‘Suçu ve suçluyu övmek’ gerekçesiyle mitingleri engelleniyor. Nedeni çok açık, kapitalistler korkuyor! Derin ekonomik krizle birlikte yaşanan politik kriz, işsizler ordusu, her yanda grevler ve böylesi bir süreçte Denizlerin gerçek yoldaşlarının onları Denizleşen binlerce buluşturması... bu durum burjuvalar için olsa olsa bir kâbus olur. O yüzden burjuvaziyi asıl korkutan, Denizlerin gerçek yoldaşlarının Halkın Denizini Denizleşen Halkla buluşturmasıdır” denildi. Basın metni, “Hiçbir yasak Denizlere duyulan o derin sevgi ve bağlılığa engel olamaz. Dün onları idam ederek yok edeceklerini, unutturacaklarını sananlar. Bugün bunu hiç başaramayacaklar” denilerek bitirildi. Ardından, daha önceden “suçu ve suçluyu övmek” suçlaması ile açılmış ve beraatle sonuçlanan birkaç basın davası örnek verildi. “Bu mitinge izin verilemeyeceğinin bilgisinin İstanbul Emniyet Müdürlüğü tarafından Tertip Komitesi’ne son anda verilmesi ile de yasal sürecin önünü kapatıldığı söylenildi. Mitinge 1 işgünü kala yapılan bu ‘izin verilmeyeceği’ bildirimine karşı dava açmak, itiraz etmek için zaman bırakılmayarak,

hukuksal sürecin de işletilmemesini sağlamış oldular” denildi.

Sözü alan, 2008 mitinginin tertip komitesi başkanı da, 2008’de de 1 gün kala izin verilmeyeceğinin bildirildiğini, bu yüzden yürütmeyi durdurma kararı alınmadığını ve sonrasında idare mahkemesinde bu konuda dava açıldığını, ancak bu davanın olumsuz sonuçlanmasının gerekçesinin ise, “tertup komitesinde bulunan birkaç kişinin daha önceden gözaltına alınmış olması” olduğunu söyledi. Gözaltına alınmış olmanın ise, hiçbir anayasal hakkın kullanılmasına engel olmadığını bilinen bir şey olduğu, bu kararın keyfi olduğunu söyledi.

Sonrasında sözü alan Tertip Komitesinde yer alan Devrimci İşçi Komiteleri’nden bir işçi de, “bu suçu işlemeye devam edecelerini” söyledi. Basın açıklamasına katılmış olan Ayışığı Müzik Topluluğu da “Aşkolsun sana çocuk” diyerek Denizleri anma etkinliklerine devam edeceklerini, bu “suç” a ortak olduklarını dile getirdiler. □

DENİZLERE AKAN NEHİRLERE SELAM OLSUN

*Sabah serin ve sessiz
Sisli bir aydınlık
Ve paslı bir ölüm!
Sökülen kaldırım taşları
Emekçilerin uyanışı
Bir çığlık yeni güne
Üç ortak ölümden de el ele...*

10 Mayıs Pazar günü Ayışığı Ekin Sanat Merkezi'nde "Denizler İçin Ben de Bir Şeyler Söylemek İstiyorum" adlı etkinlik düzenlendi. Etkinliğimiz saat:15.00'de devrim ve sosyalizm mücadelesinde ölümsüzleşen devrim savaşçıları için saygı duruşuyla başladı.

Saygı duruşundan sonra Denizleri anlatan sinevizyon gösterimi yapıldı. Gösterimden sonra etkinliğe katılanların etkilendikleri gözden kaçmadı.

Mücadele Birliği Platformu adına bir arkadaşımız konuşma yaptı. Konuşmasında:

"Adları halkın bilincine ve yüreğine sınıksız kazılarak bu günlere ulaşmış üç Devrimci önder..."

Türkiye ve Kürdistan devriminin hem yüreği, hem beyni aynı anda başarabilmiş yiğit devrim savaşçıları... Onlar burjuvaziye karşı açtıkları savaş bayrağını daha da yükseltmeye çalıştıkları bilmenin güveniyle yürüdüler cellâtların üzerine... Onlar kapitalist düzenin, insanlığın çektiği acıları yıkmanın asıl

sorumlusu olduğunu gördüler... Devrime önderlik etmek için çıktıkları yolda illegal örgütlenmeyi esas aldılar, bunun için THKO'yu kurdular. Bunun için ki onlar şehirde, kırlarda gerilla mücadelesini başlattılar, bunun içinkî Filistin kamplarında eğitim almaya başladılar... Bu yangın Sinanlarca büyütüldü Nurhaklarda...

Denizler için romantik isyankâr, yurtsever genç, vb. birçok şey söylenmiştir. Fakat bunların hiçbiri doğru değildir... Denizler o dönemin içişleri bakanının 'nerden geliyorsunuz' sorusuna verdiği 'Devrim yapmaktan' cevabı marksizmin kavrayışının en büyük göstergesidir... Bizler, Leninistler olarak THKO'dan bu güne cüretle ve kararlılıkla devrimi gerçekleştirme iddiasıyla yürümeye

devam ediyoruz... Onlar milyonlara mal olmuştur. Denizlerin yoldaşları olarak bizler onların kavgaya bayrağını onurla, gururla zafer bizim oluncaya dek taşımaya devam edeceğiz. Deniz, Yusuf, Hüseyin'in anılarını sonsuza kadar yaşayacaktır." Bazı bölümlerini paylaştığımız konuşmanın sonunda arkadaşımız bir şiir okuyarak sunumunu sonlandırdı.

Hemen ardından Ayışığı Şiir Atölyesinin hazırlamış olduğu "Üç Nehrin Bir Denizde Buluşması" adlı şiiri teatral şekilde canlandırarak okudular. Şiirin sonunda Denizleri canlandıran üç arkadaşımız Denizlerin idam sehpasında haykırdıkları sloganları tek tek okudular. Ardından etkinliğin başlığı olan Denizler için bende bir şeyler söylemek istiyorum diyen arkadaşlar kürsüde duygu ve düşüncelerini dile getirdiler.

Verilen aradan sonra Adana Ayışığı Ekin Sanat Merkezi müzik grubu Grup UMUT sahne aldı. Grup üzerlerine giydikleri Deniz tişörtleriyle kavganın ezgilerini söylemeye başladılar.

Sarkışla, Söz veriyoruz yoldaşlar, parçalarıyla devam eden etkinliğimiz katılan arkadaşlarımızın Denizleri bir kez daha anmanın gururuyla ve mutluluyla memnun bir şekilde ayrılmalarıyla sona erdi.

6 MAYIS'TA SARIGAZI'DE

6 Mayıs 2009 Günü Sarıgazi Demokrasi Caddesi üzerinde 6 Mayıs 1972'de idam edilen Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan, yoldaşları tarafından anıldı.

Okul çıkışı gerçekleştirilen eylemde Deniz resimli DÖB imzalı flama taşındı. Basın açıklamasının yapılacağı yere doğru yürüyen grup sık sık "Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam", "Deniz Olmak Denizler Gibi Savaşmaktır", "Denizlerin Yolunda DÖB Saflarına", "İdamlar Bizi Yıldırılmaz" sloganları attı. Halkın büyük ilgisini çeken açıklamaya YDGM de destek verdi.

Okunan açıklamada: "Bugün artık Halkın Denizi Denizleşen Halk olma durumuna gelmiştir. Artık onlar milyonlara mal olmuştur. Denizlerin yoldaşları onların bayraklarını onurla, gururla taşıyarak burjuvazinin devrim korkusuyla titreyen

bedenine dikeceklerdir. Deniz Yusuf Hüseyin yoldaşların anıları sonsuza kadar yaşayacaktır" denilerek açıklama sloganlarla son buldu.

Açıklamanın bitiminde jandarma, açıklama yapan grubun üzerine gelerek tehditler savurmaya başladı. Demokrasi Caddesi üzerinde yürüyen grup dağılırken 2 DÖB'lü öğrenciye jandarmasının "gelin buraya" demesi üzerine yoldaşlarımızın cevabı "siz kimsiniz, neden gelelim sizin yanınıza" olmuştur. Jandarmasının açık tehditleri sonrası 2 DÖB'lü öğrenciden 1'i gözaltına alınmış ve askeri araç içinde kaba dayağa maruz kalmıştır. Gözaltına alındıktan yarım saat sonra yoldaşımız serbest bırakılmıştır. Denizleri anmamızdan bile korkan burjuvazinin egemenliği, er geç yıkılacaktır.

BASKILAR BİZİ YILDIRAMAZ!

Sarıgazi DÖB

DENİZLER'İ MERSİN'DE ANDIK

Ölenler
dövüşerek öldüler
Güneşe gömüldüler
Vaktimiz yok onların
matemini tutmaya
Akın var akın
Güneşe akın
Güneşi zaptedeceğiz
Güneşin zaptı yakın

Deniz Gezmiş, Yusuf

Aslan, Hüseyin İnan, uzlaşmaz devrim savaşçıları. Burjuvazi onları idam etti, ama devrimi durduramadı. Onlar devrime güç ve bağlılık kattılar. İdam edilişlerinin 37. yılında Mersin Devrimci Öğrenci Birliği olarak Mersin Üniversitesi Merkez Kampüsünde eylem düzenledik. Eylemden önce, alanda DÖB standı açtık. DÖB broşürleri ve Denizlerin kartlarının olduğu standımızdan hem etkinliğe çağrı yaptık, hem de DÖB'ün tanıtımını gerçekleştirdik. Aynı zamanda yemekhanede DÖB broşürleri dağıtarak ve kampüsün çarşıtlı yerlerine afiş asarak eyleme çağrı yaptık.

Paylaşım Dergisi okurlarının destek verdiği eylem, Fen-Edebiyat Fakültesi önünde toplanılarak başladı. Cumhuriyet Meydanı'na doğru yürüyüşe geçen kitle, "Deniz Gezmiş...Yaşıyor, Yusuf Aslan...Yaşıyor, Hüseyin İnan...Yaşıyor", "Deniz Yusuf İnan, Savaş Devam" sloganları attı. Yürüyüşte Gündoğdu Marşı okundu. Alana gelindiğinde "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız" sloganı atıldı ve Denizler ve başeğmeden ölümsüzleşen tüm devrim savaşçıları için saygı duruşu yapıldı. Ardından basın açıklamasına geçildi. Basın açıklamasında: "Onlar, öğrenci hareketi içerisindeyken ve bu yolda DÖB'ü kurduklarında dahi, işçi sınıfı ve e-

mekçi halkların hep yanlarında yer almış, öğrencilerin kurtuluşunun emekçi halkın kurtuluşundan geçtiğini pratikte göstermiştir. Onlar darağacında Marksizme ve Leninizme olan bağlılıklarını ifade etmişler, Kürt ve Türk halklarının birlikte mücadelesini haykırışlardır. Yaşamları boyunca burjuvaziye karşı uzlaşmazlığın simgesi oldular. Deniz olmak demek Denizler gibi savaşmak demektir. ... Tıpkı Denizlerin Yoldaşları gibi. 'Taksim'de Israr Devrimde Isrardır' diyerek, 92'den beri tam 17 yıl mücadele vermek, Taksim'i emekçilere kazandırmaktır. Deniz olmak, devrim mücadelesini büyütme, geliştirmek ve zafere ulaştırmak için kavgaya katılmak demektir. Bu kavgada tutsak düşenleri sahiplenmektir. Denizlerin mücadelesini geçmişinden aldığı güçle devam ettiren biz Devrimci Öğrenci Birliği olarak, siz öğrenci gençliği DÖB saflarında kapitalizme ve faşizme karşı mücadeleye çağırıyoruz" denildi. Basın açıklaması sırasında "Yaşasın Kürt Türk Halklarının Birlikte Mücadelesi", "Yaşasın Devrim ve Sosyalizm", "Taksim Kazandı Sıra Devrimde", "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur", "Denizlerin Ruhuyla Faşizmi Dağıtmaya" sloganları atıldı. Eylem söylenen türkülerle sona erdi.

Mersin Devrimci Öğrenci Birliği

KADİFEKALE'DE OTOBÜS İŞGALI

İzmir'in Kadifekale semtinde belediye otobüsü son durağın bulunduğu Kosova Mahallesi'ne çıkmayınca, otobüs içindeki halk otobüsü işgal etti.

Kürt halkının yoğun olarak yaşadığı Kadifekale'de her sene yılın büyük bir bölümünde saat 20.00'den sonra halk, son duraktan 6 durak önce indiriliyor. Buna gerekçe olarak belediye otobüslerinin taşlanıp yakılması gösteriliyor. Artık buna isyan eden Kadifekale emekçileri "Artık yeter biz bu rezaleti her gün yaşamak istemiyoruz" diyerek otobüsten inmedi. Şoföre son durağa çıkmasını söyleyen emekçilere şoför "Benim yapabileceğim bir şey yok bana emir böyle verildi. Sizin mağduriyetinizi anlıyorum ama elimden gelen bir şey yok" dedi. Bunun üzerine karakoldan gelen polisler

olaya müdahale etmeğe kalkıştılar. Halka "Mağduriyetinizi bu şekilde çözemezsiniz. Ne şoförün ne de bizim yapabileceğimiz bir şey yok. Bu belediyenin otobüsü, belediyeden hareket memuruna talimat veriliyor, hareket memurundan da şoföre... Siz bu sorunu belediyeye dilekçe vererek çözebilirsiniz. Sizlere bir ay içinde cevap vereceklerdiniz" diyerek halkı otobüsten indirmeye çalıştı ama halk "Biz bu durumla ilk kez karşılaşmıyoruz. Bunun için gereken ne varsa yaptık. Belediye topu size atıyor, sizde belediyeye ve hareket memuruna. Biz bu otobüs son durağa çıkıncaya kadar inmeyeceğiz. Gerekirse zor kullanın. İsterseniz sabaha kadar bekletin inmeyeceğiz" diyerek otobüsü işgal ettiler. Polislerin tekrar indirme çabalarına karşılık halk "Bu otobüsün

neden taşlandığını biliyorsunuz. Siz de sorunu böyle mi çözeceksiniz. Bizlere insan gibi muamele yapılsaydı böyle olmazdı. Bizler haklıyız tüm gün boyunca çalışıp yorgun düşüyoruz, ondan sonra da paramızla bindiğimiz otobüslerden evimize varmadan indiriliyor. Bu mu çözüm?" Diyerek kararlı bir tavır sergileyen Kadifekale emekçilerinin bir saat otobüste beklemelerinin ardından otobüs son durağa çıktı. Halk sevincini zılgıtlar ve alkışlarla gösterdi.

Ancak hala otobüsler saat 20.00'den sonra son durağa çıkmamakta ve Kadifekale emekçileri tarafından otobüs işgalleri devam etmektedir.

İZMİR MÜCADELE BİRLİĞİ
PLATFORMU

TEKİRDAĞ F TİPİ ZİNDANI'NDAN AÇIKLAMALAR

BASINA VE KAMUOYUNA

Kürt Ulusal Hareketi'nin haklı mücadelesine karşı faşist devletin saldırıları, bir an dahi hız kesmemektedir. İmha, inkar, yoksayma politikası, "topyekün saldırı" konsepti adı altında sürdürülüyor. "Açılım" adı altında yeni biçim ve formlar alıyor.

Kürt ulusunun bütün kurumlarına yönelik silahlı ve silahsız her türlü faşist diktatörlük yöntemlerini ve gücünü devreye sokuyor.

Gerillaya karşı en ileri teknolojiyle donatılmış ağır silahlarla saldırılıyorken, şehirlerde demokratik, yasal eylem ve mücadelelere ise azgınca saldırılmakta, insanlar katledilmekte, coplanmakta, zindanlara atılmakta ve işkencelerden geçirilmektedir. Yani demokratik her tür girişim, şiddet ve baskıya uğramaktadır.

Son olarak, 29 Mart seçimlerinde AKP'de temsiliyetini bulan, her türlü devlet güç ve olanaklarını kullanarak DTP karşısına çıkararak gerçekleştirilen seçimlerde, AKP nezdinde devlet ağır bir yenilgi aldı. Bu yenilginin hazımsızlığıyla, Başbakan, Genelkurmay ve Başbakan yardımcısının yaptıkları açıklamalar, yeni bir saldırı dalgasının habercisi niteliğindedir.

9 Nisan'da Abdullah Öcalan'ın doğumgünü kutlaması için Urfa'nın Halfeti ilçesinin Amara köyünde yapılan etkinliğe, devletin kolluk güçleri saldırarak 2 yurtsever katletti.

14 Nisan'da ise DTP'ye yönelik kapsamlı bir operasyon başlatıldı. Onlarca ilçe ve ilde yüzlerce DTP'li gözaltına alınır sonrasında tutuklandı. Örgütleri ve evleri basıldı. Ve dağıtıldı. Adeta gözü dönmüş bir saldırganlıkla Kürtlere gözdağı vermeye çalışıldı.

Kürt ulusal hareketine yönelik bu saldırılar, ne ilk ne de sonudur. Demokratik hak ve taleplere yönelik mücadelelere tahammülsüzlük, devletin faşist niteliğinin özüdür.

Bu saldırılar, baskılar, mücadelenin haklılığına gölge düşürmeyeceği gibi, mücadelenin iradesini kıramayacaktır. Tarih buna tanıklık etmiştir. Ve yine edecektir.

İnkâr-imha-yoksayma politikası tüm demokratik, ilerici, yurtsever, devrimci kesimlerin mücadelesiyle tuzla buz olacaktır. Bu saldırılar, mücadelenin iradesini kırmak bir yana, daha da çelikleştirmeye hizmet edecektir.

Biz devrimci tutsaklar Kürt ulusal mücadelesi nezdinde DTP'ye yönelik bu saldırıları haksız, gayrimeşru ve faşist bir uygulama olarak görüyor, şiddetle kınıyoruz. Kürt ulusal mücadelesinin yanında olduğumuzu ifade ediyoruz.

Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Cezaevi'ndeki

DHKP-C, Direniş Hareketi, MKP, MLKP, TYKB, TKEP/L,

TKP/ML davası tutsakları adına

Fikret AKAR, Murat KARAYEL, Ayhan GÜNGÖR,

Hasan POLAT, Erkan ALTUN, Nurettin TEMEL,

Ulvi Yalçın

BASINA VE KAMUOYUNA

İçinde bulunduğu ekonomik ve siyasi kriz nedeniyle büyük bir "sosyal patlama" tehlikesinden korkan devlet, son dönemde, başta Kürt halkı olmak üzere, toplumun bütün ezilen-sömürülen kesimlerine karşı tam bir saldırı furıyası başlatmış durumdadır. Ortadoğu ve Kafkaslarda emperyalizmin bir saldırı üssü olmaya hazırlanan TC devleti, içerideki toplumsal muhalefeti tamamen bastırmaya, gelişen devrimci mücadeleyi baskı ve zorla engellemeye çalışmaktadır. Korkuları arttıkça, saldırıları da yoğunlaşmakta, kendi içlerinde çelişki ve çatışmaları keskinleşen egemen sınıflar, çareyi devrimci ve demokratik güçlere saldırmakta bulmaktadır.

Baskı ve katliamlarla sindiremedikleri, başeğdiremedikleri devrimci tutsakların, emekçi sınıflar üzerindeki etkisini bilen devlet, devrimci tutsakları teslim alabilmek, onları birbirlerinden ve toplumdan tamamen yalıtılabilmek için, yeni saldırı politikaları geliştiriyor ve hayata geçirmeye çalışıyor. Daha kısa bir süre önce Metris Hapisanesinde Engin Ceber'i işkenceyle katleden, Yeni Ceza İnfaz Yasası'yla F tipi hapisanelerde yapılan baskı ve işkencelere yasal kılıf uydurmaya çalışan devlet, şimdi de yeni icat edilen kimi yasalarla devrimci tutsaklar üzerindeki baskı uygulamalarını katmerlendirme telaşına düşmüş durumdadır.

Bulduğumuz Tekirdağ F Tipi hapisanesinde kısa bir süre önce hükümlü-tutuklu tutsakları zorla birbirlerinden ayıran devlet, şimdi de "gençleri koruma yasası gereğince" devrimci tutsakları, yaşlarına göre sınıflandırıp birbirinden tecrit etmeye çalışmaktadır. Genç devrimci tutsakları "yetişkin" ve "yaşlı" olarak sınıflandırdıkları devrimci tutsaklardan ayırmak suretiyle, zindanlardaki tecrit sistemini bir üst boyuta taşımaktadır. Açıktır ki, F Tipi hapisaneler kapatılmadığı sürece, devletin bu tür saldırıları sürecektir. Ancak burada bir kez daha hatırlatmak isteriz ki, devlet bu saldırılarının hiçbirinden bugüne kadar bir sonuç alamamıştır. Bundan sonra da alamayacaktır. Tüm saldırılar, devrimci tutsakların kararlılığına çarpıp tuzla buz olacaktır. Egemenlerin devrimci tutsakları teslim alma, susturma ve toplumdan yalıtarak siyasi kimliklerinden koparma uğraşları geri tepecek, her uygulamaları devrimci irade karşısında boşa çıkacaktır. Bizleri devrim mücadelesinden ve emekçi halklarımızdan koparmaya, bizim aramızdaki devrimci dayanışma duygularını yoketmeye kimsenin gücü yetmeyecektir. Mücadelemizi daha da geliştirerek saldırıları cevaplayacağız.

Biz Tekirdağ F Tipi hapisanesinde bulunan devrimci tutsaklar olarak, tüm kamuoyuna F Tipi zindanlarda gelişen baskı ve faşist saldırılara karşı, sessiz kaldığımızda yarın çok daha ağır bedellerin ödenilmesi zorunda kalacağımızın bilinciyle, duyarlı olmaya ve seslerini yükseltmeye çağırıyoruz.

Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Cezaevi'ndeki

DHKP-C, Direniş Hareketi, MKP, MLKP, TYKB,

TKEP/L, TKP/ML davası tutsakları adına

Fikret AKAR, Murat KARAYEL, Ayhan GÜNGÖR,

Hasan POLAT, Erkan ALTUN, Nurettin TEMEL,

Ulvi Yalçın

NOT: Elimize posta yoluyla ulaşan bu açıklamaları, haber niteliğinden dolayı yayımlıyoruz.

SON SÖZÜ KÜRT HALKI VE TÜRKİYE

“Düşüm bir ormana Yol belli değil”

Ufkunu kaybetmiş bir kapitalist sınıf, büyük kalabalıkları kendi hegemonyasına ikna edecek o büyük anlatıyı, ideolojik paradigmaları artık üretmez hale gelir. Geriye yalnızca tek bir seçenek kalır: Devrimin söylemlerini çalarak, devşirerek, çürümüş iktidarını biraz daha koruyabilmek. Emperyalist hegemonyanın sürdürülebilmesi için icat edilen son büyük-anlatı, “Medeniyetler Çatışması” dikey tutturamayınca, bu kez, devrimci proletaryanın büyük kalabalıklar üzerindeki etkisini azaltmak adına, “yoksullukla mücadele” ipine sarılmaya başladılar. Devrimin sözleri, şimdi onların ağızlarında.

Günü kurtarma stratejisi, nasıl ki tüm dünya sermayesinin temel dayanağı oldu, elbette Türk tekelci sermayesinin bundan farklı bir yol izlemesi düşünülemezdi. Yarını olmayan bir sınıfa yakışıyor doğrusu. Ya da şöyle söyleyelim, soralım: Başka seçenekleri mi var? Yok. Günü kurtarmaya mecburlar. Mecalsiz iktidarlarını devrimden aşırıdıkları sözlerle kurtarmaya çalışıyorlar.

Hayret Verici Sessizlik

Cumhurbaşkanı A.Gül, Prag dönüşü uçakta gazetecileri başına toplayıp, kaçınılmaz görevini yerine getiren bir memurun o heyecandan uzak üslubuyla, “En önemli mesele Kürt meselesidir. Fırsatlar kaçmasın, iyi şeyler olacak” açıklamasını yapınca, tüm yaşamını ezilen ulusun kanını içerek geçirmiş çevrelerde bile, şaşırtıcı bir sessizlik hâkim oldu. Çok değil, birkaç yıl önce yapılırsa, ortalığı ayağa kaldıracak bir açıklama, ne bürokraside, ne de toplumda beklenen etkiyi yaratmadı. Çünkü burjuva dünyasını, A.Gül’ün heyecansız üslubunu yöneten aynı atmosfer kaplıyordu: Günü kurtarmak için şeytanın koynuna girmeye hazırdılar.

Aynı heyecandan uzak hava, bir sınıfta farklı, diğerinde farklı bir anlam ifade eder. Kürt halkı da bu açıklamayı sessizce karşıladı. Ne de olsa cumhurbaşkanının ağzından “güzel şeyler olacak” sözünü en son duyduklarında, onlarca ilde yürütülen operasyonlarla, yüzlerce yurtseverin tutuklanması, hafızalarında oldukça tazeydi. Uzun iç savaşın birbirinden koca bir kan deniziyle ayırdığı iki sınıftan birindeki heyecan yoksunluğu, mecalsizliğe işaret ederken, diğerinde ise alabildiğine devrimci bir gelişimi, “burjuvaziye tam güvensizliği işaret ediyor.

Kürt halkı, bulunduğu devrimci konumdan daha ileri gitmesin diye, son bir yılda ne kazanlar kaynatıldı, ama yeterli olmadı. Yerel seçimlerin daha sayımı bitmeden, Ağrı ve Hakkari’de günlerce süren yerel ayaklanmalar, kaynatılan kazanların hepsini patlatmaya yetti. Anlaşıldı ki, seçimler de sokakları temizlememiş. Seçimlerden hemen sonra, aynı akşam bir sermaye kalemşoru: “DTP, yüze yakın yerde belediye kazandı. Bunu önemsiyorum, çünkü DTP bu sayede düzenin içine daha güçlü oturdu” yorumunu yapmaktaydı. Ama daha ertesi gün patlak veren yerel düzeydeki ayaklanmalar, kalemşorun hevesini kursağında bıraktı. Kürt halkı, kazanılan belediye koltuklarını pek de önemsemiyor görünüyordu. Seçimler gibi, burjuvazinin en temel politik araçlarının bile, tek bir günlük etkisi kalmamışsa, günü kurtarmaya çalışmaktan başka ne gelir elden?

Devrimin Baskısı

Bugüne dek kaynatılan kazanlar hiçbir işe yaramadığı için, Türk tekelci sermayesi son ipe, “silahlan arındırmak için açık-gizli diyalog” yöntemine sarılmış görünüyor. Birkaç yıl önce, yine burada, Türkiye’nin ABD planları doğrultusunda, Ortadoğu’nun karşı-devrim üssü haline gelebilmesi için, UKH’nin silahsızlan-

dırılması planlarını dile getirmiştik. Mücadele Birliği, bu planın varlığını çok önce, 2006 Ağustosunda okuyucularına duyurmuştu. O günden yakın zamana dek yaşanan pek çok olay, bu planın varlığını kanıtladı.

Ancak şimdi, durumu yeniden gözden geçirdiğimizde, şunu rahatlıkla görebilmekteyiz. UKH’nin silahsızlandırılması, artık ABD planlarının denetiminde değil, ama devrimin baskısının denetimindedir. Çünkü her şeyden önce, ABD’nin uzun döneme yayılan bir planlama yapacak ve bunu hayata geçirecek gücü yok. Obama’nın başkanlığı, ABD hegemonyasındaki çöküşü geri çevirmek için değil, ancak hızını yavaşlatmak için çalışabilir. Chavez’in elini sıkkan, sıkkan zorunda kalan bir Obama resmi, süngüsü düşmüş bir ABD’nin resmidir, başka bir şey değil.

Tarihin gördüğü en büyük ekonomik buhranın ve bu yıkımın etkisini daha da güçlendiren emperyalist hegemonya, bunalımın alevlere boğduğu bir cehennem ortasında Türk tekelci sermayesi, şu ya da bu planın peşinde koştuktan çok, günü kurtarmak için uğraşmakta. UKH’nin silahlan arındırılmasıyla, devrimin ezici baskısından birkaç yıl daha uzak kalabilmeyi umuyorlar, hepsi bu. Belki bu arada, dünya kapitalist sisteminin buhranı sona erer, yeni bir yükseliş eğilimi başlar umuduyla hareket ediyor tekelci sermaye. Bunun için, değil Kürt sorununu en önemli sorun ilan etmek, İmralı ile görüşmeye bile hazırlar. Ertuğrul Özkök’ün, bu amaçla Genelkurmaylığa (neden Adalet Bakanlığı’na değil?) yazdığı açık dilekçe, kişisel bir hırstan öte, tekelci sermayenin halet-i ruhiyesinin bir aynasıdır.

Makul Gedikler

Tekelci sermayenin, şimdi salt günü kurtarmakla meşgul olmasının, sınıflar

EMEKÇİ HALKLARI SÖYLEYECEKTİR

mücadelesinde çok önemli etkileri olacaktır. 1 Mayıs'ın alalacele tatil ilan edilmesi ve Taksim'e yüklenen kalabalıklar karşısında polisin adeta diz çökmesi örneklerinde gördüğümüz gibi; tekelci düzen, duvarda tek bir gedik bile açılmaması için uğraşmaktansa, açılan gediklerin "makul" düzeyde kalmasına ve tüm kaleyi düşürecek seviyeye, genişliğe ulaşmasına çabalıyor. Gücü yalnız bu kadara yetiyor. Bu sayede devrim, sistemin elinden koparıp aldığı alalacele tavizlerle konumunu güçlendiriyor, her yeni konumun sağladığı tüm avantajları sonuna kadar kullanıyor.

Günü kurtarmak siyasetin temelinde oturunca, çok farklı çıkarlara ve kamplara bölünmüş karşı-devrim cephesini bir arada tutan çimento, toza dönüşüyor. Kuşkusuz, A.Gül'ün "en önemli mesele Kürt meselesidir" sözü, karşı-devrimin çok geniş kesimlerinde hayal kırıklığı yarattı. Daha düne kadar "Kürt sorunu yok, terör var, feodal düzen var" diyen resmi ideoloji, bu zavallı fikirlerin çevresinde binlerce akademisyen, bürokrat, siyasetçi ve lümpen toplulukları yetiştirdi, besledi. Daha da önemlisi, resmi ideolojinin nefes aldırılmaz iklimi altında, uzun bir iç savaş döneminde on binlerce kişi öldü, öldürdü. Resmi söylem, kuruyan kan deniziyle adeta esneklik kabul etmez bir betona dönüştü. Ve şimdi kalkıp, en yetkili, devletin en tepesindeki kişi, bugüne dek peşine düşüp kutsal metin gibi tapındıkları söylemin, bir yalandan ibaret olduğunu itiraf ediyor.

A.Gül bu açıklamaları, Milliyet'te dizi halinde yayımlanan Kandil röportajlarından hemen sonra dile getirdi. Bu röportajlarda UKH yöneticileri, burjuva sınıfın bir kısmının "oldukça makul" diye nitelendirdiği öneriler sunuyorlardı. Doğrusu UKH, hiç de yeni bir öneri ortaya koymamıştı, neredeyse yıllardır aynı şey-

ler belki yüzlerce kez ifade edilmişti. Burjuva sınıfın bir kısmı ise, sorunun bu yanına işaret ediyor ve tarihi korkuyu bir kez daha öne çıkarıyor: Bentte böyle bir gedik açıldığında, suların duvarı yıkmayacağını nasıl garanti edebiliriz?

Asıl mesele de bu. Tekelci sermaye sınıfının son derece "makul" görünen ve aslında gerçekleştirildiklerinde ezen sınıf durumunu, teorik olarak bakıldığında, sağlamlaştırması gereken tavizleri vermeye neden yanaşmadığının yanıtı da burada yatıyor. Batıda Viyana önlerine, güneyde Yemen ellerine kadar uzanan egemenlik alanı, ulusal kurtuluş hareketlerinin zaferleri sonucu Edirne ve Hatay-Hakkari sınırlarına kadar gerilemiş bir sınıfın yüreğine sinmiş bu korkuyu yok saymak, bunun onun politikalarına etkisinin olmayacağını düşünmek burjuva sınıfın davranış reflekslerinden bir şey anlamamaktır.

Makul Olmak Yeter Mi?

Günlük yaşamda olsun, sınıflar arası ilişkilerde olsun "makul" ya da "sağduyulu" olmak uzlaşma isteğini ya da politikasını ifade eder. Ancak "makul" ya da "sağduyulu" olmak, her zaman uzlaşma ve ya savaş halindeki güçlerin birbirlerini ikna etmesi ya da inandırması için yeterli olmayabiliyor. Ve daha önemlisi, iç savaş, özgürlük savaşı gibi çok geniş kitleleri içine alan büyük tarihsel olaylar masa başı planlar tarafından değil, savaşan güçler arasındaki güç ilişkileri ve nesnel koşullar tarafından belirleniyor.

Şöyle de diyebiliriz: Savaş halindeki güçlerin politik kurmayları, özellikle iç savaş, özgürlük savaşı gibi uzun sürece yayılan ve milyonlarla ölçülen kitleleri kapsayan savaşlarda keyfi şekilde hareket edemezler, plan yapamazlar. Onlar ancak içinde buldukları nesnel koşullar ve güç ilişkileri sınırları içinde hareket e-

debilirler. Bu sınırların ve ilişkilerin dışına her çıkma isteği ya da girişimi bizzat yaşamın kendisi tarafından "düzeltilir".

Uzun zamana yayılan savaş esnasında kitlelerde oluşan bilinç, ön yargılar, beklentiler, savaşın geldiği düzey vb. olgular nesnel koşulların bir parçası haline gelirler. Savaşın geleceği ile ilgili plan yapanlar bütün bunları hesaba katmak zorunda kalırlar. UKH'nin bütün "makul" tutum ve önerilerine karşın tekelci sermaye sınıfının bu güne kadar "uzlaşmaya" yanaşmamasının belirleyici nedenlerinden biri burada aranmalıdır.

Aynı şekilde, UKH'nin "uzlaşma" için biraz daha "makul" düzeye çekilmesinin, kendini belli bir sınırdan durmak zorunda hissetmesinin nedeni de burada aranmalıdır.

Şimdi tekelci sermaye sınıfı, devrimin gelişimini önlemek üzere kendi için olabilecek en uygun koşullarda "uzlaşma" yollarını arıyor. Ancak bunu yapabilmek için öncelikle UKH'ni itebileceği en geri sınırlara doğru sürüklemeye çalışıyor. Silah bırakma ve varlığına son verme bu isteklerin başında geliyor.

Masa başında ya da kapalı kapıların altında yapılan planlar böyle. UKH, bu "makul" çizgiye çekilmeyi kabul etse dahi, Kürt halkı buna izin verecek mi? Burada üç şey söylenebilir: Birincisi, Kürt halkının bilinci ve özgürlük tutkusu böyle bir teslimiyete izin vermez. İkincisi, UKH silah bırakıp kendini tasfiye etmeyi kabul etse dahi, bu, özgürlük savaşının yeni bir sürece girmesinden başka bir anlam taşımayacak. Ve üçüncüsü: tekelci sermaye sınıfı ve faşist devletin, silah bırakmamış, kendini tasfiye etmemiş bir güçle uzlaşmaya yanaşacağını düşünmek Türk burjuvazisini hiç tanımamaktır.

Son sözü savaş meydanındaki Kürt halkı ve Türkiye işçi sınıfı, emekçi halkları söyleyecektir. □

1 MAYIS'TAKI POLİS TERÖRÜNE KARŞI BASIN AÇIKLAMASI

1 Mayıs günü Taksim Meydanı'nda yaşanan çatışmalar sonucu, çok sayıda işçi ve emekçi, polis saldırıları sonucu yaralanmış, bir çok kişi gözaltına alınmıştı. Yaşanan olaylarla ilgili olarak 5 Mayıs günü saat 16:00'da İnsan Hakları Derneği (İHD) İstanbul Şubesi'nde Mücadele Birliği Platformu tarafından bir basın açıklaması düzenlendi.

Yapılan açıklamada, kapitalizmin iki temel sınıfı olan sermaye ve işçi sınıfı arasındaki savaşımın en önemli cephelelerinden biri haline gelen Taksim Meydanı'nda bu 1 Mayıs'ta da yine polis terörü yaşandına dikkat çekilerek, resmi gözaltı sayısının 108 olarak açıklanmasına karşın gayri resmi olarak polis tarafından alıkonulan ve çeşitli şekillerde işkenceye maruz kalanların sayısının bunun kat kat üstünde olduğu belirtildi.

"İşçi sınıfının birlik, dayanışma ve kapitalizme karşı mücadele günü olan 1 Mayıs tarihinde, iktidarını kaybedebilirliğinin bir göstergesini işçi ve emekçilere sunmamak gayreti içinde olan burjuvazi, işçilerin Taksim Meydanı'na girme ısrarını yok etmek için 1 Mayıs öncesi tehditler savurarak, her türlü yozlaştırıcı etkinliğe açık olan Taksim'in işçi sınıfına kapalı olduğunu, işçilerin bu alana giremeyeceğini duyurdu" denilen açıklamada 1 Mayıs günü hem işçilerin, hem de sermayenin kolluk güçlerinin bu meydanı elde etmek için mücadele ettikleri, sermayenin, kendi yasalarını dahi hiçe sayarak işçileri, emekçileri ve öğrencileri bu savaşımından vazgeçirmek için uyguladığı terörün bu sene de belirgin örneklerle kendini gösterdiği belirtilerek, 1 Mayıs günü ilk saldırının İstiklal Caddesi üzerindeki Ayışığı Sanat Merkezi'ne yapıldığı, gece 24.00 sularında polisler tarafından sanat merkezine girilmeye çalışıldığı, bu yapılamayınca da merdivenlerdeki afiş ve duyurular dahil, her şeyin parçalanarak, duvarlardan sökülerek yerlere atıldığı anlatıldı.

Çatışmalarda polis terörü sonucu yaralananların da kaldığı ve

fotoğraflarının sergilendiği basın açıklaması şöyle bitirildi:

"1 Mayıs sabahından itibaren ise polisin uyguladığı terör kendini somut olarak göstermeye başlamıştır. Taksim Alanı'na girmek isteyen işçilere karşı uygulanan şiddet tüm insani sınırları aşmış, yüzlerce kişi gayri resmi olarak gözaltına alınmış ve işkenceye maruz kalmıştır. Bölgedeki hastanelere yapılan başvurular bu durumu göz önüne sermeye yetmiştir.

Polisin yanı sıra, sermayenin bir başka koruyucu unsuru olan sivil faşistler de aynı gün görev başında olmuşlar ve satırlarla, sopalarla polisle işbirliği içinde işçi ve emekçilere saldırmışlardır. Kafası yarılan, parmağı kopan, kolu satırla parçalanan, gaz bombası ve plastik mermilerin isabet etmesi sonucu yüzünden ve çeşitli yerlerinden yaralanan yüzlerce kişiyi polis özellikle sokak ortasında bırakarak vahşetini gizlemeye çalışmıştır. Tüm bu vahşete rağmen polisle

ağız birliği yapan burjuva medya da bu sene, bu yaşananları gizleyerek ve orantılı güç safsatmaları ile görevini gerçekleştirmiş ve sermayenin kendisine biçtiği rolü tamamlamıştır.

Gözaltılar sırasındaki işkence ara sokaklarda ve boş binalarda sürmüş, gözaltına alınanlara yönelik ise ekip arabalarında ve işkencehanelerde şiddet devam ettirilmiş ve yasadışı terör örgütü üyesi gibi gösterilmek istenerek zorla belgeler imzalatılmaya çalışılmıştır.

Sermaye sınıfının bu tavır Taksim Alanı'nın iktidar mücadelesinde ne kadar önemli bir kale olduğunu bir göstergesidir. İşçi sınıfı ise bu kaleye diktiği kırmızı bayrakla devrim mücadelesinde ne kadar kararlı ve güçlü olduğunu göstermiştir. Kolluk güçlerinin bütün yığınaklarına ve teknolojik, lojistik araçlarına rağmen taksim'in zapt edilmiş olması aynı kararlılığın iktidar mücadelesini de sonuçlandıracağına ve işçi sınıfının kendi iktidarını kurma yolundaki mücadelesini zafere taşıyacağına bir göstergesidir."

Bilmiyordum Gittiğim O Kitap Fuarının, Benim Umut Işığım Olup Hayatımı Değiştireceğini"

Merhaba ben İzmir'den derginizi heyecanla okuyan bir kız öğrenciyim. 15 yaşındayım, sizi ilk kez bu sene TÜYAP Kitap Fuarı'nda tanıdım. Tanışmamız tesadüften ibaretti, ben o kitap fuarına kardeşim için gitmiştim ve bilmiyordum, gittiğim o kitap fuarının, benim umut ışığım olup hayatımı değiştirecek olduğunu. Ve onlarla tanıştıktan sonra biraz sohbet ettik. Konuştuk, konuşunca içimde, sanki yüreğimin derinliklerinde kıvılcıklar başlıyor ve kendimi güçlü hissediyordum. Orada bulunan bir arkadaş o kadar samimi konuşuyordu ki o konuşunca da-

ha çok heyecanlandım. Çünkü hayatımda hiç kimse bana DEVRİM'i böyle güzel anlatmamıştı. Meğer hayat benim için ne kadar boşmuş onları tanımadan önce. Sonra bana dergiler, Che, Deniz'in kartpostallarını hediye ettiler ve onlara ulaşmam için bana adreslerini verdiler.

Bana verilen adrese gittim, o kadar güzel bir yerdi ki duvarlarda devrimcilerin posterleri, şiirler, yazılar, sazlar ve kitaplar vardı. Çok güzel bir ortamdı, orada kendimi güvende hissediyordum. Kitap fuarında gördüğüm arkadaşları gördüm ve sohbet etmeye

başladık. Bana hayatımda tanımadığım devrimcileri tanıttılar ve onlar Deniz'di, Mahir'di, Che, Fidel, Aysun'du ve diğer ölümsüzleşen devrimcileri tanıtp anlattılar. O kadar etkilendim ki umarım ileride ben de onlar gibi iyi bir devrimci olurum. Ve inanıyorum ki buradaki arkadaşlar ve siz derginizde yazmış olduğunuz yazıları benim de ileride sizin gibi yazabileceğime inanıyor ve hepimize sonsuz teşekkürlerimi yolluyorum. İyi ki varsınız...

**İZMİR'DEN
MÜCADELE BİRLİĞİ OKURU**

BAYRAMTEPE'DE DEVİRİMİN AYAK SESLERİ

14 Mayıs Perşembe günü sabahı 05.00 civarı yıkım ekipleri Bayramtepe bölgesine girdiler. İki tane binanın yıkılışı sonrasında yaşananlar ise, (sadece Mücadele Birliği dergisinde okuduğumuz yazılarda bahsedilen) devrim genel bahanelerden biri bulunmuş gibiydi.

Bayramtepe Mahallesi sermayeye ve onun kolluk kuvvetlerine karşı

zaferle sonuçlanan bir ayaklanmaya daha imza attı. Sabahın erken saatlerinde mahalleye giren yıkım ekipleri ve onların korumalığını yapan polisler (herşeyin "yolunda" gideceğini zannediyorlardı) hiç beklemedikleri bir tepkiyle karşılaştılar. Ateş ile oynadıklarının farkında olmayan polisleri her yandan gelen taşlar karşıladı. Bayramtepe Meydan'ında başlayan çatışmalar Sonevler'e kadar sürdü.

Halkı barikat başına çağırılmıştık. Ki bu çağrımız büyük bir destekle hayat buldu. Yaşlısından tutun da, küçük çocuklara kadar herkes nefretini devletin panzerine, polislerine, yıkım ekiplerine kustu. Olaylar ayaklanma halini almaya başlamışken devlet geri adım attı ve camiden "Yıkımlar olmayacak, sakin olun. Sadece 3 bina için gelindi" vb açıklamalar yaptırıldı. Fakat herkes adı gibi biliyordu ki gereken tepkiler verilmeseydi o gün Bayramtepe'de akşama kadar yıkım olacaktı.

Bayramtepe'nin işçilerine, emekçilerine dönük ajitasyonlarımızla halkı sokağa döktük. Kürt halkına seslendik. Ve şimdi tepkiler verilmezse yarın çok geç olacağını şimdi tek yumruk olmak gerektiğini söyledik. Bu arada duvarlarda çeşitli yazılmalar dikkat çekiyordu. "Halkımız Barikat Başına", "Yaşasın Kürt-Türk Halklarının Mücadele Birliği", "TKEP/L".

Polisin faşist saldırıları halkı iyice öfkeli yaptı. Atılan gaz bombaları ve plastik mermilerden onlarca Bayramtepelili yaralandı. Okula atılan gaz bombası yüzünden 60'ın üzerinde öğrenci hastanelik oldu. Evlerin camlarından içeriye atılan gaz bombaları, faşizmin artık çaresizlikten her yana saldırdığını gösteriyordu. Çatışmalarda onlarca polis etkisiz hale getirilirken birçok zırhlı araç da kullanılamaz hale getirildi. Sokaklar a-

deta Filistin'i aratmıyordu. (Zaten çatışmaların en yoğun yaşandığı mahallenin halk arasındaki ismi de Filistin Mahallesi olarak biliniyor.). Köşe başlarında yanan lastikler, çöp tenekeleleri, pazar tahtaları... Yaşanan ayaklanmanın simgesi gibi yolları dolduran binlerce taş...

Yine ayaklanma sırasında polisler Sonevler'den Meydan'a doğru püskürtüldü. Polislerin dört bir ya-

nı çevrildi. Ve Bayramtepe Meydan'da sıkıştılar. Dağınık halde olan gençleri kendi etrafımızda toplayıp son bir kez daha eylem yaptık. Polislere dağılacak olanın biz olmadığımızı, onların mahallemizden defolup gitmesini söyledik. Bunun üzerine tekrar tazyikli su, gazlar ve plastik mermilerle saldırdılar ancak cesaretleri kırılmış, umutsuzluk her hallerinden okunuyordu. Bu son saldırıyı da püskürttüğümüzde artık zafer yiğitçe dövüşen Bayramtepe Halkı'nın olmuştu. Faşizm de bunu anlamış olacak ki karşımızda daha fazla duramadı ve çekip gittiler.

Ciddi bir rant kapısı olmasının yanı sıra örgütlü bir kesimi hedef alan bu yıkımlar, daha önce de aynı ciddi karşı koyuşla geri püskürtülmüştü. Ancak tek amaç para değil, aynı zamanda yıllardır devrimcileri ve yiğit Kürt halkını barındıran Bayramtepe'yi dağıtmak, korkulu rüyası olan bu militan semti yok etmek. Ancak son yaşananlarda göstermektedir ki bunu başaramayacaklar. Bayramtepe ödediği bedellerle çelikleşiyor, devrimin kalelerinden biri olduğunu gösteriyor.

Ayaklanmayı yaşayan arkadaşlarımızdan biri yaşadıklarını şöyle anlatıyor:

"Saat 08.00'a doğru halk gittikçe kalabalıklaştı ve ben de herkes gibi meydana gittim. Bayramtepe Meydan'da polisler ve halk sessizce bekliyordu. Ben de en önde duruyordum, halk önce anlaşarak konuyu çözmeye çalıştı. Emniyet amiri o sıra dedi ki: 'Söz veriyorum yıkım yapmayacağız. Yıkımlar bitti ve herkes evine dağılsın. Biz de gideceğiz.' Halk da dedi ki: 'Biz geri dönünce ne malum tekrar yıkım yapmayacağınız. Yazılı bir belgeniz var mı? Başakşehir Belediye başkanı'nı buraya istiyoruz.'

Polis kalabalığı yalanlarla kandıramayacağını anlamış olmalı ki, o sıra halkı dağıtmak amacıyla ayağımın dibine bir tane biber gazı attı. Ve sonra halkın arasına atmaya başladılar. Bu saldırı, halkın biriken öfkesini taşıran son damla oldu.

Adamın bir tanesi yol istedi, dedi ki ‘Geçebilir miyim?’ Polis de kafasını çevirir çevirmez adamın ensesine vurdu, sonra tokat attı, arkasından beline de tekme vurdu, adama küfür edip yolladı ve böyle olaylarla daha sonra da çok karşılaştım.

Tüm bu saldırılara seyirci kalmayan halka, polis daha da kötü davranıyordu. Binlerce polis halkın canına kastediyorlardı resmen. Polis biber gazı sıkarken, gözümün önünde olayla hiçbir ilgisi olmayan bir kişinin kafasına vurup adamın kafasını parçaladılar. Bu kişiye hiçbir ambulans görevlisi müdahale etmedi. Yine halktan iki kişi, yaralıyı kucaklarında götürdüler. Olaylara öfkelenen bir kişi, polisin ayağına kurşun sıktı. Bir bölümümüz polislerle uğraşırken, bizler de otobanı kapatmaya gittik.

Otobana 100 kişilik bir grupla gittik. Sonra polisler de otobana girdiler. Bizleri gazlarla dağıtmaya çalıştılar. Bir abinin ayağına gaz bombası geldi. Abi yere düştü. Ben onu ayağa kaldırmaya çalıştığımda, polisler joplarla üstüme saldırdılar. Beni bir polis tuttu götürüyordu, polisin elinden kurtuldum. İkiyüz metre kadar uzaklaştım, ancak halen peşimden koşuyorlardı. Üç kişi binanın içine saklandık. Ancak binanın içinde bizi yakaladılar ve saldırdılar. Ben de binadan çıkarılırken bir duvarın üzerinden atlayarak ellerinden kurtuldum. Yine arkamdan bir gaz bombası atıldılar ve bunlardan biri koluma isabet etti. Kolumu hiçbir şekilde hissedemiyordum, tamamen uyuşmuştu. Sonra tekrar ara sokaklardan polislere izimi kaybettirip çıktım Bayramtepe Meydanı’na doğru.

Meydan’a geldiğimde onlarca otobüs, takviye polis gelmişti. Meydan’dan Cuma pazarına doğru ilerlediğimde, polis bir işyerinin önüne biber gazı sıkıyordu ve camlar kırılmıştı. İşyeri sahibi polise ‘Ne yaptığınızı zannediyorsunuz, içerdeki işçilerin hepsinin boğulma tehlikesi var’, demeye kalmadan yirmiye yakın polis işyeri sahibine saldırdılar. O sıra binanın üst katından pencereye birkaç kadın çıktı, polis gaz bombası atan tüfeğini kaldırıp pencereye doğru sıktı. İki tane kadın bayıldı. İçerde çocukluk çocuk vardı. Ambulans istediler, polisler ambulans çağırmadılar. Çevreden millet arabasına kadınları ve çocukları bindirip hastaneye kaldırdı.

Bugün olan olaylar sanki İsrail’in Filistin halkına yaptığı işkenceler gibiydi. Bayramtepe’de tek bir ev bile kalmamıştı ki olaylara katılmasın. Herkes sokaklara dökülmüştü. Sokaklar savaş alanına dönmüştü. Biz bunları haketmiyoruz. Bize böyle davrananlara Bayramtepe’nin sahipsiz olmadığını gösterdik.”

15 Mayıs günü ise, yaşanan polis vahşetini ve yıkımları protesto etmek için Bayramtepe’de yapılan basın açıklamasına, Bizler de Mücadele Birliği olarak katıldık.□

“NE ZAMAN Kİ YEKVÜCUT OLURUZ O ZAMAN BAŞARABİLECEĞİMİZİN İNANCINDAYIM...”

Merhaba Mücadele Birliği emekçileri, okurları ve yürek işçileri... İzmir’deki 1 Mayıs eyleminde bizimle birlikte ilk defa yürüyüşe katılan arkadaşların hissettiklerini sizinle paylaşmak istedik.

1.Arkadaş: 1 Mayıs’a işçiler tarafından katılım ne kadar az olursa olsun biz devrimi içinde, ruhunda, her hareketinde taşıyan devrimci insanlar olarak bu mücadelemizden vazgeçmeyeceğiz... Yine bir araya geleceğimizi yine haklarımız için ya da yeni bir dünya düzeni için doğru bildiklerimizi her koşulda savunmaya devam edeceğiz. Ya devrim ya ölüm...

2.Arkadaş: Kortejler arası birlik yoktu. Oysa hangi görüşten olunursa olunsun tek amaç uğruna alanlardaydık.

3.Arkadaş: 1 Mayıs... Gönül isterdi ki 1 Mayıs’ı bütün işçi-emekçi kardeşlerimizle hep beraber yüreğimizle kutlayalım. Bu yıl sözde 1 Mayıs tatil oldu ama pek bir şey değiştiğini sanmıyorum. Bu durumdan yine anladım ki insanlarımız hala kendi haklarını savunamıyorlar. Ne zaman ki yekvücut olduk o zaman başarabileceğimizin inancındayım...

4.Arkadaş: Hayatımda ilk defa 1 Mayıs’a katıldım. 1 Mayıs ruhunu tam anlamıyla yaşamış oldum. Bu kadar büyük bir kitlenin bu amaç uğruna toplanması benim gibi herkesin hoşuna gitmiştir. Ama tam anlamıyla çok hoş bir mitingti.

5.Arkadaş: Ben bir şey hissetmedim çünkü aklım Taksim’deydi. Benim için 1 Mayıs alanı Taksim Meydanı’dır onun için ister burada ister başka yerde yapılan eylemler bana pek bir şey hissettirmiyor. Hani bir söz vardır ya ‘ormana bakıp ağaca takılmak’ diye. Ben Mücadele Birliği ile ilk defa 1 Mayıs’a katıldım. Hissettiğim tek bir şey vardı, o da Taksim ruhunu burada da yaşatabilmektir.

İZMİR MÜCADELE BİRLİĞİ

İZMİR AYIŞIĞI SANAT MERKEZİ'NDE SER-CHE'MİZ SİBEL SÜRÜCÜ'YÜ ANMA ETKİNLİĞİ

19 Nisan 2009 Pazar günü İzmir Ayışığı Sanat Merkezi'nde 22 Nisan 2001'de Ölüm Orucu eyleminin 124. günündeyken güneşe uğurladığımız Sibel Sürücü'yü anma etkinliği düzenledik. Etkinliğe Sibel'imizin yaşamından alınan kesitlerle hazırlanan açılış konuşmasıyla ve Sibel yoldaş nezdinde ölümsüzleşen tüm devrim savaşçıları için saygı duruşuyla başladık. Saygı duruşunun ardından EkinSu Şiir Topluluğu'ndan arkadaşlar şiirlerini bizlerle paylaştılar. Sibel

yoldaşın çocukluğundan devrimci mücadeleye katıldığı ve Ölüm Orucu eylemine kadar olan fotoğraflarından hazırlanan sinevizyon gösterimi yapıldı. Sinevizyon gösteriminden sonra Ayışığı Tiyatro İşçileri Atölyesi'nin Sibel Sürücü için hazırladığı "Nisan Güneşi" adlı tiyatro oyunu sahnelendi. Tiyatro gösteriminden sonra müzik dinletisi sunmak için Grup Sıra Neferi sahnedeki yerini aldı. Müzik dinletisinden sonra Mücadele Birliği'nden bir arkadaş kısa bir konuşma yaptı. Mücadele Birliği'nden arkadaş konuşmasında şunlara değindi:

"Bugünü daha anlamlı kılan şey analarımızdan babalara kadar, işçi arkadaşlar, öğrenci arkadaşlar, dün Tüyap'ta tanıştığımız arkadaşlar ki park-bahçe işçileri de burada, liseli dershaneden üniversiteden arkadaşlar, emekçi anaların, Kürt halkından türk halkından Arap halkından alevisinden sünnisine kadar

insanların burada oluşu bugünü onlarca kat daha fazla anlamlı kıldı. Bizler Denizlerin yoldaşları olarak bir kez daha söz veriyoruz herkese, bugüne kadar hep haykırdık fabrikalar tarlalar siyasi iktidar herşey emeğin oluncaya dek gündüzlerinde sömürülmediğimiz gecelerinde aç yatmadığımız bir dünyayı kuruna dek biz savaşmaya devam edeceğiz. Ama biz derken siz işçi-emekçileri, gençliği yalıtıp biz devrimciler siz emekçiler değil biz der-

ken hepimizi kastediyoruz çünkü bu yaşam hepimize ait. Hep birlikte mücadele edersek biz yeni bir dünya kuracağız. Hepinizin yüreğine bilincine sağlık". Mücadele Birliği'nden arkadaşın konuşmasından sonra etkinlik sona erdi. Daha sonra etkinliğe katılan arkadaşlarla Ayışığı Sanat Merkezi'nin TÜYAP'taki standına doğru yola koyulduk.

Standımıza vardığımızda Grup Sıra Neferi bizlere bir müzik dinletisi sundu. Standın etrafında oluşan kalabalığın eşlik ettiği müzik dinletisi coşkulu ve canlıydı. Orada bulunan insanların da ilgisini çeken müzik dinletisi sona erdikten sonra bizlere günün ardından tatlı bir yorgunluk ve yeni insanlarla tanışmanın mutluluğu kaldı. Her zaman söylediğimiz gibi Umudumuz Kavgamızla Kavgamız Sanatımızla...

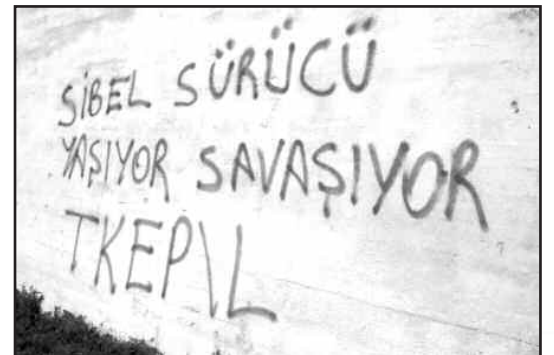
İZMİR AYIŞIĞI SANAT MERKEZİ

İZMİR'DE LENİNİSTLER'DEN DUVAR YAZILAMALARI

İzmirin emekçi semtlerine 2001 yılında devletin zindanlara uyguladığı F tipi-leştirme saldırısına karşı Ölüm Orucu savaşına giren SİBEL SÜRÜCÜ yoldaş için duvar yazılamaları yapıldı. Yazılamalarda "SİBEL SÜRÜCÜ YAŞIYOR SAVAŞIYOR TKEP'L" imzası atıldı. Aynı zamanda bir çok noktaya da devrimin öncü partisi TKEP'L'nin imzaları atıldı.

Bizler leninistler olarak buradan bir kez daha haykırıyoruz ki "FAŞİZMİ DÖKTÜĞÜ KANDA BOĞACAĞIZ".

İzmir'den Leninistler

NOT: Bu haber elimize e-posta ile ulaşmıştır

15 MAYIS KÜRT DİLİ GÜNÜ'NDE TZPKurdi BASIN AÇIKLAMASI DÜZENLEDİ

15 Mayıs'ta TZPKurdi Kürt Dili Günü dolayısıyla bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Konak Pierr'den Eski Sümerbank önüne kadar gerçekleştirilen yürüyüşte "Dive Kurdi Bibe Zimane Fermi U Ye Perwerdehiye (anadilimizde eğitim istiyoruz)"

pankartı açılırken "Anadilde Eğitim İstiyoruz", "Be Ziman Viyan Nabe (dilsiz yaşam olmaz)", "Zimaname Rumetameye (dilimiz onurumuzdur)", "Cıwan Eze Parastın a Ziman (gençlik dilin koruyucu gücüdür)" sloganları atıldı. Daha sonra basın metni okundu. Kürtçe okunan metinde şunlara değinildi: "15 Mayıs Kürt Dil Bayramıdır. Tüm özgürlük isteyen halkımıza kutlu ve hayırlı olsun. Kürt dilinin ışığı gün geçtikçe daha çok aydınlanıyor... Kürt dilinin savunma mücadelesi ve ilerlemesi ancak katılımlarla ve desteklerle daha ileriki mesafelere ulaşıyor. 2008 döneminde başlatılan bu mücadele daha bilinçli yapılıyor, bu hareketli mücadelede ayaklanma havası doğuyor. Devlette bunun karşısında bazı sahte adımlar atmaya başladı. Sahte adımlarla buna cevap vermeye yani bu mücadeleyi biraz daha kısmaya çalıştı. Halkımız bu oyunlara gelmedi, 29 Mart seçimlerinde desteğini ve bileğini aynı şekilde özgürlük mücadelesinde gösterdi. İşgalci güçler DTP'nin yönetici ve üyelerinin üstüne saldırdı ve çoğu kişiyi de gözaltına aldı, tutukladı. Kürt halkı karşılaştığı bu saldırılar karşısında başını eğmedi yine yani başkaldırdı, isyan etti. Onurlu bir barış sürecine, kimliğinin özgürce tanınmasına Kürt diliyle kavuştu. Kürt dili bayram gününü ilk başta özgürlük tutuklularına, genel olarak da samimi olan ve dil üzerinde mücadele yürüten tüm Kürtlere, özgürlük isteyen herkese atfediyoruz... Devletin uyguladığı asimilasyon politikalarından, yasaklamalara ve cezalarına kadar her türlü engelle yüz yüze kalmaktayız. Devlet bir yandan Kürt diliyle televizyon açıyor diğer yandan bu dille ilgili Kürtler üzerine ceza kesiyor. Örneğin belediyelerimiz işlerini ve çalışmalarını Kürtçe yapmak istiyor ama gel gelelim ki Kürtçe yaptıkları için işte atılıyorlar, uzaklaştırılıyorlar, görevden alınıyorlar. Örneğin günlük gazetelerden Azadiye Welat kapandı, kapatıldı. Sahibi ve sorumlularına ceza kesildi. Siyasetçilerimiz ise seçimlerde Kürtçe konuşmak istedikleri için faşizan saldırılara maruz kalıyorlar".

Bizler Mücadele Birliği olarak basın açıklamasına destek verdik. Kürtçe okunan basın metninden sonra bizlere Kürtçe teşekkür edildi.

**KÜRT HALKI DEVRİMİLE ÖZGÜRLEŞECEK!
KÜRDİSTAN'DA TEK ÇÖZÜM YA DEVRİM YA ÖLÜM!**

İZMİR MÜCADELE BİRLİĞİ

"DTP'YE YAPILAN SALDIRILAR BİZİ YILDIRAMAZ, HEP AYAKTA OLACAĞIZ"

DTP'ye yönelik saldırılar son haftalarda artarak devam ediyor. Bu saldırıları protesto etmek için Kürt halkı açlık grevleri başlattı. Bununla ilgili Demokratik Kadın Hareketi'nden bir arkadaşla yaptığımız röportajı sizlerle paylaşmak istiyoruz.

Mücadele Birliği: Merhaba. Son günlerde cezaevlerindeki saldırılar iyice arttı ve bu saldırılar dışarıda da devam etmeye devam ediyor. Bize biraz bu konuyla ilgili görüşlerinizi anlatır mısınız ve başlatmış olduğunuz açlık grevi bu açlık grevinin devamının gelip gelmeyeceğinden bahseder misiniz

Medine: Bu açlık grevinin İstanbul'la sınırlı olmadığını söylemek gerekiyor. Diyarbakır'da binlerce insan açlık grevi yaptı son günlerde. DTP'ye yapılan saldırılar ve tutuklanmalar için açlık grevini başlattık. Ama açlık greviyle sınırlı kalmayacağını, binlerce kişinin katılımıyla ayın 24'ünde bir miting düzenleyeceğimizi belirtmek isterim. Bu da bu saldırıları ve tutuklanmaları protesto ettiğimizizin bir göstergesi olacak.

Mücadele Birliği: Türkiye ve Kürdistan zindanlarındaki saldırılar ve bunun sonucu olarak sizlere desteklerini sunan diğer yapılar için neler düşündüğünüzden bahseder misiniz

Medine: Doğrudur, bu açlık grevlerini hep birlikte yapıyoruz Türk-Kürt hepimiz bu saldırılara maruz kalıyoruz. Düşman Türk-Kürt diye ayırt etmeden saldırıyor düşmanımız aynı, bunu bilmeli ve buna göre hareket etmeliyiz.

Mücadele Birliği: Peki başlatmış olduğunuz açlık grevinin sonucunda isteğiniz nedir

Medine: İsteğimiz, tutuklanan arkadaşlarımızın derhal serbest bırakılması yönündedir ve elbette cezaevlerindeki saldırıların son bulması.

Mücadele Birliği: Bize zaman ayırtığınız için çok teşekkür ederiz. Son olarak söylemek isteğiniz bir şey var mı

Medine: DTP'ye yapılan saldırılar bizi yıldırılmaz, hep ayakta olacağız, mücadeleyi bırakmayacağız. Sizlere de destek verdiğiniz için çok çok teşekkür ediyoruz.

Mücadele Birliği: Bizler de bugüne kadar olduğu gibi, bundan sonra da Kürt halkına yönelik saldırılar karşısında birlikte olacağız. □

İZMİR KARŞIYAKA BELEDİYESİ KENT AŞ. İŞÇİLERİ EYLEMDE

İzmir'de Karşıyaka Belediyesi'ne bağlı çalışan 700 Kent AŞ. işçisinden 300 işçinin işine 30 Nisan günü itibariyle son verildi. Karşıyaka Belediyesi'nin bünyesinde çalışırken, birden kendilerini işsiz bulan Kent AŞ. İşçileri, Karşıyaka Belediyesi Şantiye Tesislerinde eş ve çocuklarıyla geceli gündüzlü 1 Mayıs gününden itibaren eyleme başladılar. İşe geri alınma talebiyle eyleme başlayan işçiler, DİSK Genel-İş 5 nolu şubede sendikalıdır. Bizler, 6 Mayıs günü Mücadele Birliği olarak Kent AŞ. işçilerine destek ziyaretinde bulunduk. "Kent AŞ. İşçisi Yalnız Değildir", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Zafer Savaşan İşçilerle Gelecek" sloganlarıyla yanlarına gittiğimiz işçiler bizleri "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganıyla selamladı. "İşimize Dönene Kadar Direnişeyiz", "Taksim'i Selamlıyoruz", "İş Ekmek Mücadelemiz Devam Ediyor Direnişimizin 7. Günü", "Kent AŞ'de İşçi Kıyımı" pankartlarının asıldığı eylem yerinde işçiler bizleri çok sıcak karşıladı. Biraz sohbet ettikten sonra DİSK Genel-İş 5 Nolu şube mali sekreteri bize eylem hakkında bilgi verdi. Mali sekreterin anlattıkları şöyleydi:

"Kent A.Ş. işçileri olarak biz Karşıyaka Belediyesinin işini yapan bir şirketiz. Bu şirket belediyenin asli şirketidir. Yani %96'sı belediyeye ait olan %4'ü ise Bayraklı Belediyesine ait olan kamuya ait bir şirkettir bu şirket. Bu noktada bizim gelmiş olduğumuz süreç itibariyle işverenimiz, tutup bizim temizlik işlerimizi, fen işini yapmış olduğumuz bütün işleri taşeronla verdi. Yani taşeronla burada gördüğünüz arkadaşların 20 yıldır yaptığı işi verdi. Bizi kapının önüne koydu, haksız ve hukuksuz bir şekilde. 4857 sayılı kanununun 29. maddesi gereği tensikata gidiyorum gerekçesini ileri sürerek bizi işsiz bıraktı. (...) Onların düşüncesi ne olursa olsun arkalarında kim olursa olsun hangi güç olursa olsun bu yiğit insanlar burada 7 gündür bekliyor. Biz başladığımız gün nasılsak bugünde öyleyiz dimdik ayakta. Yarın da öyle olacağız. Biz işimizi geri alacağız, bunu da böyle bilmeleri gerekir. Biz gece gündüz bütün arkadaşlarımızla, ailelerimizle, çocuklarımızla beraber burada bekliyoruz. (...) Herşeye rağmen biz işimizi geri alacağız. 7 gün değil 77 gün olsa da biz burada olacağız. Eğer talebimiz kabul edilmezse biz işimizi geri alana kadar direneceğiz. Kesinlikle Kent AŞ. bizim olacak. Biz gidip de Tansaş'ta ya da taşeronda çalışmayız. Biz taşeronla karşıyız. Biz taşeron olduğu için bu direnişi başlattık. Ya buradan bu taşeron gidecek ya da onlar gidecek.

Şöyle de bir çelişki var, 1 Mayıs'ta 1 Mayıs anıtı yapılıyor, Siyas'ta yakılan 37 insanın anıtı yapılıyor diğer taraftan 1 Mayıs günü

buradaki işçileri işinden ediyor. Yani hem bizim değer yargılarımızın, değerlerimizin üzerinden siyaset yapıyorlar hem de bizim için çok önemli bir gün, hem de bizim için olmazsa olmaz bir gün olan 1 Mayıs'ımızı bize zehir ediyorlar. Onlar nasıl ki 1 Mayıs'ımızı bize zehir etmişlerse, buradaki arkadaşlarımızın ailelerini çocuklarını buraya kadar getirtmişlerse biz de onlara o Karşıyaka'yı ya zehir edeceğiz ya dar edeceğiz ya da işimize geri döneceğiz". Daha sonra işçilerle çay içmek üzere şantiye içerisinde yer alan sendika bürolarının bulunduğu yere doğru gidildi. Biraz yürüdüktan sonra şantiyenin bir yerinde "Önce İnsan, Önce Ahlak, Önce İş" yazılı levhalar vardı. Bunları görünce işçilerin yorumu şöyle oldu: "Önce İnsan diye yazıyorlar bizi insan yerine koymayıp yaşamın dışına itiyorlar, Önce Ahlak diye yazıyorlar bizi ahlaksızca sokağa atıyorlar, Önce İş diye yazıyorlar bizi işimizden ediyorlar".

Saat 18.00'e doğru Belediye başkanıyla görüşmesi biten DİSK Genel başkanı Süleyman Çelebi açıklama yapmak üzere işçilerin yanına geldi. Giydiğimiz Mücadele Birliği önlüklerimizi gördükten sonra rengi değişen Süleyman Çelebi eliyle bizi işçilere göstererek "Arkadaşlar aramızda işçi olmayan arkadaşlar var, bunlara dikkat edin. Bizi herkes bilsin, biz şeffaf bir örgütlenmeyiz, kapalı kapılar ardında iş çevirmeyiz. Sizler bir direniş başlattınız ve biz işçilerin devrimci sendikası olarak bu direnişi kazanacağız. Bakın arkadaşlar benim yarın çok önemli bir toplantım vardı. Ama sizler için uluslararası sendika temsilcileriyle yapacağım toplantıyı iptal ettim. Yalnız sizlerden ricam işçi olmayanlar gelip bizim hakkımızda konuşurlarsa onlara kanmayın. Sabırlı olun. Bizim içimiz de bir dışımız da. Ayrıca bizlerin belirlediği sloganlar haricinde kimsenin sloganlarını atmayın. Ne demek istediğimi anladınız mı arkadaşlar?" dedi. Daha sonra Çelebi arabasına binerek oradan ayrıldı.

Her zaman ki gibi işçiler direniş yerinde geceli gündüzlü beklemeye devam edecek ve arada bir sendika temsilcileri yanlarına gidip onlara uzaktan bakıp biraz da konuşup vicdan rahatlatacaklar. İşçi sınıfını devrimcilerden uzak tutma çabası içinde olan sendikacılar bu rahatsızlıklarını her fırsatta gözler önüne seriyorlar. Çelebi'nin bize bakarken yüzünde gördüğümüz o ifade ne kadar doğru bir yolda olduğumuzu gösterdi.

**KENT AŞ. İŞÇİSİ YALNIZ DEĞİLDİR!
ZAFER SAVAŞAN İŞÇİLERİN OLACAK!**

İZMİR MÜCADELE BİRLİĞİ

“BİR İNSANIN EKMEĞİNE EL UZATTIĞIN ZAMAN O DA BUNA KARŞILIK VERİR, ONUN İÇİN BÖYLE BİR EYLEMDE OLMaktan DOLAYI ONUR DUYUYORUM”

Merhaba Mücadele Birliği okurları ve yürek işçileri... Sizinle 30 Nisan'dan önce Kent AŞ. şirketinde çalışan, DİSK Genel-İş üyesi ve şu an direnişte olan işçi bir arkadaşla yaptığımız röportajı yayınlıyoruz.

Mücadele Birliği: Bize eyleme nasıl başladığınızı, ne zaman başladığınızı anlatabilir misiniz?

İşçi: Biz eylemimize 30 Nisan günü karar verdik ve 1 Mayıs'ta eyleme başladık. 30 Nisan günü bize gelen habere göre işten çıkarıldığımız söylendi. Ertesi gün tabi 1 Mayıs. İlk önce öyle bir şeyin olmayacağını düşündük. Ama sendika yöneticilerimiz gelip bize söyleyince işin ciddiyetini anladık. Ondandırada bütün herkesle, bütün işçi arkadaşlarımızla birlikte burada toplandık. Ve o günden bu yana da direnişimiz başlamış oldu. 1 Mayıs günü burada işçi bayramını acı bir şekilde kutladık. Ama kutladık gene, bırakmadık. Çünkü 1 Mayıs'ın önemi çok büyük bizim için, işçi bayramının ne olduğunu bilen bir işçi için, işçi sınıfı olarak bizim için 1 Mayıs çok çok önemlidir. İşçi sınıfının devrimi için ölenlerin anısına burada bir anma yaptık. Şimdi bugünde 6 Mayıs. Biz buradan gene Denizleri anıyoruz. Ve Denizler gibi insanlara ihtiyacımız olduğunu da biliyoruz. Denizleri bugün anan insanlar işçileri kapının önüne koyuyorlar. Denizleri anmak bu değildir, devrimcilik bu değildir, sosyal demokratlık bu değildir. Bunlar sosyalizmi dört köşe masa olarak görüyorlar. Bir tarafta balık bir tarafta raki. Böyle sosyal belediyeçilik olmaz. Sosyal belediyeçilik demek denge demektir, dengeyi kuramıyorlar. İnsanları açsız, işsiz, ekmezsiz koyuyorlar ve utanmadan işçiye

belediyeden mesaj gönderiyorlar. Bir mayıs mesajını okuyacağım size 'Türkiye'nin aydınlık yarınları için üreten tüm emekçilerin 1 Mayıs'ını, işçi bayramını kutlar, çalışanların çağdaş haklar elde etmesini dilerim'. Karşıyaka belediyesi dalga geçer gibi 1 Mayıs'ta, işten atıldığımız gün bu mesajı gönderiyor bize. Bu ayıptır, insanları kapının önüne koyuyorsunuz, çoluk çocuk buraya yığıyorsunuz ve sonra bu mesajı gönderiyorsunuz.

Direnişimizin 7. günü ve şu an itibariyle karşımızda her hangi bir muhatap yok, kimse gelip bizimle muhatap olmuyor. Vur-kaç taktikleriyle bizim işimizi bitirmeye çalışıyorlar. Yani bizim işimiz, ekmeğimiz gittikten sonra sosyal patlama derler ya bizi de sosyal cinayete götürecekler. Kimimizin belki evi dağılacak, kiminin çoluğu çocuğu dışarıda perişan olacak, bunları düşünmelerini isteriz. Bunları farklı yönlerde insanların üzerinde siyaset yapmalarını istemeyiz. Biz emekçi insanlarız, üreten insanlarız, bize saygı duymalarını isteriz. Çünkü biz varsak onlar varlar, biz yoksak onlar da yoklar.

Mücadele Birliği: Direnişte olduğunuz bu 7 gün boyunca herhangi bir zorlukla karşılaştınız mı?

İşçi: Bu 7 gün içinde bir zorlukla karşılaştık. O da gelen bir habere göre çevik kuvvetin gelip içerideki araçları çıkartacağı, çöp araçlarını çıkartıp Altaş'a vereceği söylendi. Altaş İstanbul'a ait olan bir taşeron firmadır. Buradaki kavgamız duruşumuz ekmeğimizin geri kazanılması içindir.

Mücadele Birliği: Belediyelerle yapılan görüşmeler olumsuz geçerse siz işçiler olarak ne yapmayı düşünüyorsunuz?

İşçi: Biz hukuka ve yasalara inanan insanlarız. İşçi sınıfıyız, her zaman hukukun ve yasaların yanındayız. Tabi ki yasa derken farklı yasalarda gündemimizde bizim. İşçi sınıfına karşı çıkmış yasalardan yana değiliz. Çünkü işçi sınıfının bir özgürlüğü yok, sendikaların özgürlüğü yok. Bu yasaların değişmesini istiyoruz. Özellikle 82'de çıkarılan yasa da işçi sınıfı diye bir şey yok. Tabi ki bu yasadandırada sendikamızın vermiş olduğu talimatlara göre hareket edeceğiz. Sendikamız bize neyi uygun görürse nasıl bir şey yapmamız istenirse biz de ona göre hareket edeceğiz. Baktık ki herhangi bir şey yok, orada bir bedel ödenmesi gerekiyorsa bir kan dökülmesi gerekiyorsa ona da her türlü hazırız. Çünkü biz burada aşımız, işimiz, ekmeğimiz diyoruz ana felsefemiz budur bizim. İşimiz, aşımız, ekmeğimiz elimizden gittikten sonra da bizim burada yapacağımız bir şey kalmıyor. Çünkü işsiz, güçsüz dolaşan bir insanın evine çoluğuna çocuğuna bir faydası olmayacak, ölü bir insan olarak yaşayacağız. Ha öyle ölmüşüz ha böyle ölmüşüz bir şey fark etmiyor bizim için. Yani devlet bizi vursa, cezaevine de koysa, bizi vurup öldürse de bizim için fark etmez. Çünkü zaten ölü bir insan olarak yaşayacağız.

Mücadele Birliği: Son olarak böyle bir eylemde bulunmaktan dolayı neler hissediyorsunuz?

İşçi: Bir insanın ekmeğine el uzattığın zaman o da buna karşılık verir. Bugün yoksulluk insana herşeyi yaptırıyor. Onun için böyle bir eylemde olmaktan dolayı onur duyuyorum.

İZMİR MÜCADELE BİRLİĞİ

İZMİR BİRLEŞİK METAL-İŞ SENDİKASINDAN EYLEMDEKİ KENT AŞ. İŞÇİLERİNE DESTEK ZİYARETİ

30 Nisan Perşembe günü işlerinden çıkarılan ve 13 gündür geceli gündüzlü şantiyede eylem halinde olan Kent AŞ. işçilerine 12 Mayıs günü İzmir Birleşik Metal-İş Sendikası destek ziyareti düzenledi. "DİSK Birleşik Metal-İş Sendikası" yazılı pankart açılırken "Kent AŞ. İşçisi Yalnız Değildir", "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Zafer Direnen İşçilerin Olacak", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz" sloganları atıldı. Daha sonra sendika yöneticileri konuşmalar yaptı. Konuşmalardan sonra metal işçileri sloganlarla oradan ayrıldı. Daha sonra Balçova 9 Eylül Hastanesi çalışanları işçileri ziyarete geldi.

Birkaç gün önce Karşıyaka Belediye başkanı Cevat Durak'ın açılış yapacağı kimi yerlere öncesinden aileleriyle birlikte giden işçilerin haberini alan Cevat Durak, açılış yerine gitmedi. İşçilerin belediye başkanına yönelik öfkeleri daha da bilendi bu olayla birlikte. İşçiler eylemlerine, kazanana kadar devam edeceklerini dile getirirken kararlılıkları yüzlerinden okunuyordu.

ZAFER SAVAŞAN İŞÇİLERİN OLACAK!

İZMİR MÜCADELE BİRLİĞİ

"ZAFERE KADAR MÜCADELE EDECEĞİZ"

Mersin Limanı'nda çalışan MIP firmasına bağlı Akansel işçilerinden 7 Mayıs itibarıyla 86 işçi işten çıkarıldı. Böylece 124 günde toplam 212 işçi işten çıkarılmış oldu. Bugün(7 Mayıs), işten çıkarılan işçiler 5 bin TL sermaye ile yeni kurulan paravan MPO adlı şirkete kaydolmadıkları için kartları iptal edilerek turnikelerden içeri alınmadılar. İşyeri önünde eylemde olan işçiler toplanarak turnikelerin önünü kapattılar. Terörle mücadele ekipleri olay yerine gelerek, bir işçinin deyişiyle "aynen bir savaştaymış gibi" işçilere hakaret yağdırarak, onları yaka paça kapıdan uzaklaştırdılar. Bu sırada görüntü almaya çalışan bir devrimci arkadaşı polis, "kimliğini göstermediği" gerekçesiyle saldıracak gözaltına aldı. Yaklaşık 1 saat sonra serbest bırakıldığında, kolu polis saldırısından dolayı morarmış ve çektiği fotoğraflar silinmişti.

Son işten çıkarmalarla sabırları taşan işçiler, MIP ana binasının önünde toplanarak bir basın açıklaması gerçekleştirdiler. Basın açıklamasında; dışardan getirilen işçilerin limanın içine alınmayacağı ve bundan dolayı çıkacak herhangi tatsız olaylardan sorumlunun MIP yetkililerinin olacağı belirtildi. İşçi çocukları da söz alarak; babaları işten çıkarıldıktan sonra yırtık ayakkabılar giydiklerini, beslenme çantalarının boş olduğunu, defterlerinin bittiğini ve yenisini alamadıklarını, elektrik faturalarının ödenmemesinden dolayı mum ışığında ders çalıştıklarını söyleyerek babalarının işe alınmasını aksi halde okula gidemeyeceklerini söylediler. Bazı işçiler de ekonomik sorunlardan dolayı aileleriyle sorun yaşadıklarını söylediler. "İşçi Düşmanı MIP Limandan Defol", "Liman Bizimdir Bizim Kalacak", "Kahrolsun MIP Kahrolsun John Philips", "Yolları Kapatır Gemileri Yakarız" sloganları atıldı. MIP yetkilileri sendika yetkilileriyle görüşme talebinde bulundular (bu bir ilk!). Yaklaşık 45 dk süren toplantıdan sonra sendika genel sekreteri Gürel Yılmaz açıklama yaparak; taleplerini yetkililere belirttiğini ve onların da bu talepleri üst yetkililere bildireceklerini söylediklerini belirtti. Bunun üzerine işçiler direniş alanına döndüler. Eylem halaylarla devam ediyor.

125. Gün- 8 Mayıs 2009

Yeni kurulan paravan şirket MPO'ya işçi alımları oldu. İşten çıkarılan TümTis sendikasında örgütlü işçilerin yerlerine getirilen bu işçilerin limana girişlerini önlemek için, sabahın erken saatlerinde liman giriş kapılarının önünde nöbet tutuldu. Bir süre sonra işçi servisinin, sadece askerlerin kullanıldığı kapıdan içeri alındığı öğrenildi. İşçiler, bu kapının normal geçişlerde kullanılmadığını, özel olarak açıldığını belirtti. Li-

man A kapısının önündeki turnikelerden, Akansel'de trafik denetimini sağlayan emekli trafik polisi ile birlikte içeri geçmeye çalışan yeni işçiyi fark eden işçiler, hemen oraya yöneldi, engel olmaya çalıştı. Ardından bir otobüs dolusu çevik kuvvet, işçilerin önüne barikat kurdu. Bir otobüs daha takviye olarak geldi. İşçilerin etrafını saran polisler işçilere hakaret ve küfür içerikli sözlerle sataştı. Gerilen işçiler, polislere zor kullanarak karşılık verdi. Sendika yetkilileri, işçileri "provokasyona gelmemelerini" söyleyerek sakinleştirdi.

Liman D kapısında yüksek bir direğe çıkan bir işçi, vali ile konuşmak istediğini, aksi halde oradan inmeyeceğini, belirtti. İşçi, arkadaşlarının ve sendika yetkilisinin birkaç saat süren ikna çabaları sonunda aşağı indi. Eylem çadırının açıldığı A kapısının önüne gelen işçi, alkışlar, ıslıklar ve sloganlarla karşılandı. İşçi, bu eylemin başlangıç olduğunu, isteklerinin kabul edilmemesi durumunda büyüyen devam edeceğini belirtti.

Liman işçileri, direnişin bittiğini, şimdi savaş zamanının olduğunu, eylemlilikleriyle sloganlarıyla ifade ediyorlar.

Öğleye doğru, limana yeni giren işçilerin iş bıraktığı öğrenildi. MPO şirketinin işçileri, toplu bir şekilde dışarı çıkarak eylemdeki işçilere desteklerini bildirdiler. Çoğu Akansel işçilerinin komşusu ya da akrabası olan işçiler ikna edilerek iş bırakmaları sağlandı. "İşçinin işçiden başka dostu yoktur" sözü bu eylemle doğrulanmış oldu.

126. Gün- 9 Mayıs 2009

Yeni gelen işçilerin içeri girebilmesi için bu sabah yoğun güvenlik önlemi alındı. 4 otobüs dolusu çevik kuvvet kapıya yığıldı. Liman A kapısına gelen işçi servisinin camları perdeleydi, böylece içerdeki yeni işçilerin kimlikleri gizlenecek, işçilerin onlara ulaşması önleneyecekti. Akansel işçileri, kendilerini servisin önüne attılar, içeri girişini engellemeye çalıştılar. Polis biber gazı ve cop kullanarak işçileri dağıtmaya çalıştı. Bir çok işçi fenalaştı. Bu duruma

öfkelenen işçiler, taş ile karşılık verdi. Bu sırada bir binanın camları kırıldı. Bu arbede sırasında liman içine girmeyi başaran bir işçi, limandaki 50 metre yüksekliğinde bir vincin üzerine çıktı. Vinç üzerine TümTis bayrağı ve pankart açtı. Pankartın üzerinde : "İşimizi istiyoruz" yazılıydı. Birkaç saat orada duran işçinin ailesi de olay yerine geldi.

TümTis sendika yetkilisi, olayların her geçen gün arttığını, işçilerin işe alınmaması halinde büyüyeceğini belirtti. İşçiler ise mücadelelerinde ısrarlılar.

Mersin Devrimci Öğrenci Birliği

LİMAN DİRENİŞİNDE PATRONDAN GERİ ADIM

Mersin Uluslararası Liman'da yaklaşık 128 gündür işyeri önünde direnişte olan Akansel işçileri, patron ve TümTis yetkililerinin 10 Mayıs günü vardığı anlaşma ile patronun geri adım atmasıyla işe geri alındılar.

Bundan yaklaşık 4 ay önce TümTis Sendikası'nda örgütlenme yaptıkları için işlerinden "Ekonomik Kriz" bahanesiyle çıkarılan Akansel taşeron firma işçileri, yürüttükleri kararlı mücadele sonucunda işlerine geri döndüler. 6 Ocak'ta ilk etapta 60 işçiyle başlayan işten çıkarma furyası, son olarak toplamda yaklaşık 200 işçiyi bulmuştu. Direnişin her geçen gün niteliğinin artması ve ertensiyon anlamda desteklerin artması üzerine patron geri adım atıp işçileri sendikalı olarak geri almak zorunda kaldı. Çünkü sendikalı olarak çalışan son 80 işçinin işten çıkarılması ve çıkarılan işçilerin yerine yeni bir taşeron firmanın yeni işçileri almak istemesi, bardağı taşıran son damla oldu. İşçilerin patlayan öfkesi işyerine girmek isteyen işçi servislerine yönelmiş ve çıkan çatışmada 4 işçi hastanelik olmuş, 1 işçi ise çıktığı vincin üzerinde 'işimizi geri istiyoruz' pankartı açmış ve 6 saat süren zorlu iknadın sonra aşağıya inmişti. Hemen ardından Amerikan sermayesi olan uluslar arası tekel MIP'in geri adım atması ve ilk etapta son çıkarılan 80 işçinin hemen işe alınacağını bildirmesi, patronun içine düştüğü zor durumu göstermekte.

Varılan anlaşma ile 128 gün direnişte olan 124 işçiden 70 işçi en kısa sürede işe alınacak. Geri kalan 54 işçi ise 1 ay sonra işe alınacak. Son 54 işçi ise işe geri alınana kadar direniş çadırlarını kaldırmayacaklarını ve işyeri önünde direnişlerini sürdüreceklerini bildirdiler.

Mücadele Birliği / Adana

1 MAYIS'A GİRERKEN

PENDİK'TE YAZILAMALAR

77 Taksim Katliamının 32. yılında, yine Taksim Meydanı... 1 Mayıs yaklaşıyor ve bütün sendikalar, tabanın zorlamasıyla "Taksim Meydanı" diyor. Bizler, Leninistler olarak 1 Mayıs Alanı olarak Taksim dedik ve yıllar boyu Taksim Meydanı'nı kızıl bayraklarla kızılaştırdık. 2007-2008'e gelindiğinde artık sendikalar da bunu anladı, 1 Mayıs Alanı'nın Taksim Meydanı olduğunu. Ve bu Leninistlerin politik zaferi oldu.

Bu yıl da, 1 Mayıs'ta Taksim tartışmaları başladığında bizim tavrimiz netti. Biz yine "Taksim" diyorduk ve herkes Taksim kararı aldı. Leninistler olarak kolları sıvadık ve 1 Mayıs çalışmaları başladı. Pendik'te 1 Mayıs yazılamaları yapıldı. "1 Mayıs'ta Taksim'e, DİK", "1 Mayıs'ta 1 Mayıs Alanı'na Taksim'e DİK", "Yaşasın 1 Mayıs, DÖB" yazılamaları ve çarşı merkezine de pullamalar yapıldı. Geçtiğimiz yerlerde ise, "TKEP/L" imzalı yazılamalar dikkatimizi çekti.

Pendik halkı şaşırmişti. Orada daha önce hiç 1 Mayıs çalışmaları yapılmamış.

Devrimci İşçi Komiteleri (DİK) olarak bu yıl yine Taksim Meydanı'nda olacağız ve tüm işçilere çağırımızdır: "1 Mayıs'ta herkesi Taksim Meydanı'na bekliyoruz. Biz orada olacağız.

DİK'li Bir İşçi

DEVİRİMCİ ÖĞRENCİ BİRLİĞİNDEN YAZILAMA

Devrimci Öğrenci Birliği olarak, 1 Mayıs yaklaşırken emekçi kitleleri ve öğrenci gençliği Taksim'e çağıran propaganda çalışmalarımıza devam ediyoruz. Çalışmamızın 18 Nisan gecesi durak noktası Kadıköy'dü. Kadıköy'ün merkezi noktalarına, dersaneler bölgesi ve yürüyüş güzergahlarına "1 Mayıs'ta Taksim'e - DÖB" imzalı yazılamalar yoğun bir şekilde yapıldı. Aynı zamanda "Devrim ve Sosyalizm İçin 1 Mayıs'ta Taksim'e - DÖB" yazılı pullarımız da geçiş güzergahlarına yapıştırıldı.

21 Nisan gecesi propaganda çalışmamızın diğer durak noktaları da Marmara Üniversitesi Nişantaşı Kampüsü çevresi ve Taksim'di. Bu bölgelerde de gençliği, 1 Mayıs'ta Taksim'de, emeğin iktidar mücadelesinde işçi sınıfının yanında saf tutmaya çağıran yazılamalar yoğun bir şekilde yapıldı.

1 Mayıs'a az bir süre kala çalışmalarımız temposunu arttırarak devam edecektir.

Devrimci Öğrenci Birliği

MÜCADELE BİRLİĞİ'NDEN 1 MAYIS'A YÖNELİK ÇALIŞMALAR

Mücadele Birliği Platformu'nun 1 Mayıs'a yönelik çalışmaları hız kesmeden daha yoğun bir şekilde devam ediyor. Bir çok emekçi mahallesine, kentin merkezi bölgelerine işçi ve emekçileri, gençliği Taksim'e çağıran afişlemeler ve yazılamalar yapılmaya devam ediliyor. Bölgelerde "Taksim'e Çağrı" başlıklı bildiriler işçi ve emekçilere, gençliğe yaygın bir biçimde ulaştırılıyor.

Sancaktepe bölgesi, Sarıgazi, Taşdelen ve Yenidoğan çevresine afişleme çalışmaları yoğunlaştırılmış du-

rumda. Bölgede evlere, atölyelere, konfeksiyonlara giren, sokağa çıkan bildiri dağıtımları yapılıyor.

Kadıköy'ün merkezi bölgeleri, dersaneler ve sendika binaları çevreleri 1 Mayıs afişleri ile donatıldı, Taksim'e çağrı yazılamaları yapıldı.

Maltepe'nin merkezi bölümlerine afişler ve yazılamalar yapıldı. Gülsuyu-Gülensu mahalleleri afişlerle donatıldı. Pendik'te merkezi bölgelere yazılamalar yapıldı.

Mücadele Birliği okurları Okmeydanı'nın duvarlarını da "1 Mayıs'ta, 1 Mayıs Alanına, Taksim'e" afişleri ile donattılar.

Gazi Mahallesinde çalışmalar zengin bir biçimde sürüyor. Afiş, bildiri, yazılama ve pankartlarla Mücadele Birliği okurları Gazi Halkını "Taksim'e" çağırıyorlar. □

İZMİR'DE 1 MAYIS ÇALIŞMALARI

İzmir Devrimci Öğrenci Birliği olarak 9 Nisan günü Dokuz Eylül Üniversitesi'nde (DEÜ) 10 Nisan günü de Ege Üniversitesi'nde stand açtık. Ağırlıklı olarak Genç Yoldaş dergisi ve DÖB broşürü dağıtımı yapıldı. Denizler'den miras olarak aldığımız DÖB'ün öğrenci gençlik tarafından tanınması ve sahiplenilmesi için yoğun çalışma yürütüldü. Ayrıca gençliğe, işçi ve öğrencilerin mücadele birliğinin örülmesi ve 1 Mayıs'ta 1 Mayıs alanı Taksim'de olunması gerektiği anlatılarak "1 Mayıs'ta Taksim'e" çağrısı yapıldı. Aynı zamanda DEÜ'nde "Denizler gibi ileri atılalım 1 Mayıs'ta Taksim'de özgürleşelim" yazılı ve DÖB imzalı afiş yapıldı. Ege Üniversitesi'nde ise tanıtım günleri kapsamında kampüse gelen liseli öğrenciler üniversiteli gençliğe nazaran daha ilgili ve meraklıydı. Gençler bir yandan denizleri tanımaya çalışıyor, bir yandan da DÖB'e nasıl ulaşacaklarını soruyorlardı.

DÖB, 1 Mayıs'ın yaklaştığı ve devrimin ayak seslerinin duyulduğu böyle bir süreçte çalışmalarına daha yoğun bir biçimde devam edecektir.

İZMİR Devrimci Öğrenci Birliği

İZMİR'DE DEVİRİMCİ İŞÇİ KOMİTELERİNDEN DUVAR YAZILAMALARI

İzmir'in emekçi semtlerinden Gültepe'de emekçilere "1 Mayıs'ta 1 Mayıs Alanı olan Taksim'e" çağrısı yapıldı. Duvarlara "1 Mayıs'ta Taksim'e, Devrime", "1 Mayıs'ta Taksim'e Devrime Özgürleşmeye" yazıları yazıldı.

Biz Devrimci İşçi Komiteleri (DİK) olarak buradan bir kez daha işçi ve emekçilere sesleniyoruz: 77 1 Mayıs'ında İstanbul Taksim'de devlet tarafından katledilen işçilerin hesabını sormak ve kapitalizmi yıkmak için "Yaşamak İçin İşgal Et, El Koy", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Herşey Emeğin olacak" şiarıyla TAKSİM'e, devrime çağırıyoruz.

Bunun yanı sıra, İzmir'de Kürt emekçilerinin yoğun yaşadığı yer olan Kadifekale'de, Mücadele Birliği ve Devrimci İşçi Komiteleri tarafından yazılamalar yapıldı. İşçi ve emekçilerin kapitalizme karşı isyan ve savaş günü olan 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlama çağrısı yapıldı. Yazılamalarda 1 Mayıs'ta Taksim'e, Devrim'e, Özgürleşmeye", 1 Mayıs'ta 1 Mayıs Alanı'na Takim'e, Devrime" denildi ve "Mücadele Birliği" ve "Devrimci İşçi Komiteleri" imzaları atıldı.

İzmir'den Devrimci İşçi Komiteleri

10 Mayıs 2009 ADANA

6 Mayıs 2009 MERSİN

İZMİR KENT AŞ. İŞÇİLERİ

MERSİN AKANSEL İŞÇİLERİ

İŞÇİLERLE GELECEK ZAFER SAVAŞAN

6 Mayıs 2009 SARIGAZI

EVLERİMİZİ YIKAN SERMAYENİN İKTİDARINI YIKACAĞIZ

14 Mayıs 2009 BAYRAMTEPE

6 MAYIS 2009 ANKARA

